Поштарина паушалирана

Шумарски Лист

ИЗДАЈЕ ЈУГОСЛОВЕНСКО ШУМАРСКО УДРУЖЕЊЕ

Уређује редакциони одбор. — Главни и одговорни уредник: проф. др. Александар Угреновић

Бр. 11. Загреб, 1. новембра 1926. Год. 50.

Садржај:

Ugrenović: „Kralju i Pokrovitelju". — Угреновић: „Послије славе и збора". — Nenadić: „Prof. Ivan Partaš". — Угреновић: „Заједнички рад наших факултета". — Udruženje. — Практично шумарство. — Trgovina i industrija. — Литература. — Lične vijesti. — Огласи.

No. 11 **Revue Forestière** 50 Année

Pour les affaires forestières, de l' industrie et du commerce des bois.
Rédigée par le Comité de Rédaction.
Rédacteur en chef: Prof. dr. Aleksandar Ugrenović

Edition de l' Union Forestière Iougoslave 2 Rue Vukotinović Zagreb, Iougoslavie. — Parait chaque mois. Conditions de l'abonnement pour l'étranger Din. 120 par an. — Résumés en langue, française.

Sommaire:

Ugrenović: „Dédicace à sa „Majesté". — Ugrenović: „Après la fête du cinquantenaire". — Nenadić: „Prof. Partaš". — Ugrenović: „Nos facultés forestières". — Union. — La pratique forestière. — Commerce et l' industrie. — Bibliographie. — Nominations et mutations. — Adjudications.

Шумарски Лист

излази сваког првог у месецу на 3—5 тисканих арака.

Чланови редовни Ј. Ш. У. добивају га бесплатно након подмирења чланског год. доприноса од 50 Дин.

Чланови помагачи а) категорије плаћају годишње 25 Дин.
б) „ „ „ 100 Дин.

Чланови утемељитељи и добротвори добивају га након једнократног доприноса од 500 одн. 3000 Дин.

Претплата се шаље за чланове из Словеније на подружницу Ј. Ш. У. у Љубљани на чек. бр. 11.054 или по поштној наказници, за све остале пак на чек. Ј. Ш. У. 34.293 или на адресу благајника: Загреб, Вукотиновићева улица 2,

Уредништво и управа налазе се у Шумарском дому Загреб Вукотиновићева ул. 2. Телефон 6—60.

За огласе плаћа се:

За сталне огласе (inserate) као и за дражбене огласе:

1/1 страна 500 (петстотина) Д 1/4 стране 175 (стоседамдесетпет)
1/2 стране 300 (тристотине) Д 1/8 стране 90 (деведесет) Д.

Код трократног оглашивања даје се 15%, код шестократног 30% и код дванаестерократног 50% попуста.

Сакупљачи огласа добивају награду.

Господи сарадницима.

Да би се уређивање Шумарског Листа могло провести што лакше и брже, управљамо ову молбу господи Сарадницима.

Чланци: нека обрађују што савременије теме, у првом реду практична питања. Теоријски радови добро су нам дошли. За превод треба прибавити дозволу аутора.

Биљешке: добро су нам дошле о свим важнијим питањима и догађајима, који су у вези са шумарством.

Рукописи: нека код чланака обухватају отприлике осам до дванаест штампаних страница или мултиплум тога броја. Нека су по могућности писани машином или читљиво руком. Писати треба само на непарним страницама. Са десне ивице сваке странице треба оставити празан простор од три прста ширине. Реченице треба да су кратке и јасне. Избор дијалекта и писма препуштен је писцу. Рукописи се штампају оним дијалектом и писмом, којим су написани, уколико аутор изрично не тражи промјену.

Слике: у првом реду добри позитиви на мат (не сјајном) и глатком (не храпавом) папиру — нека не буду улијепљени у текст већ засебно. Ако си шаљу негативи, треба их запаковати у чврсте кутије.

Цртежи: нека буду изведени искључиво тушем (никако не тинтом) на бијелом (не жутом) рисаћем папиру. Мјерило на картама треба означити само оловком.

Хонорари: за оригиналне чланке 20 Д., за преводе 12·50 Д по штампано страници.

Сепаратни отисци: Морају се засебно наручити. Трошак сноси писац

Уредништво.

PROF. ING. IVAN PARTAŠ

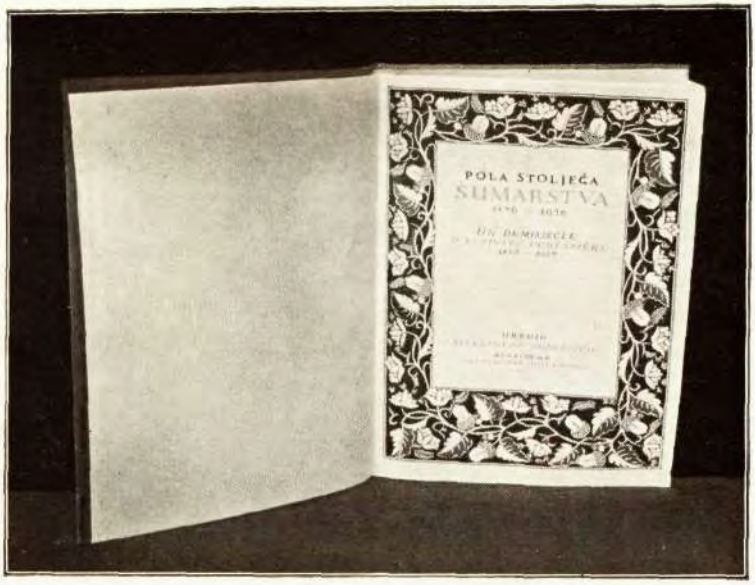

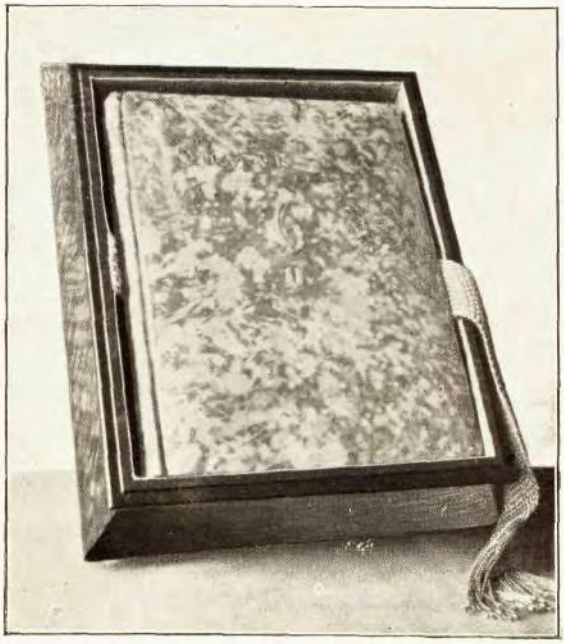

SPOMENICA „POLA STOLJEĆA ŠUMARSTVA"

PRIMJERAK NJEGOVOG VELIČANSTVA KRALJA U SVEČANOJ OPREMI

Kralju i Pokrovitelju!

U istoriji našega naroda šuma i planina tijesno su povezane o sav naš život. Još u najmračnijoj prošlosti promalja se kroz veo davnine šuma kao osnovni uslov života čovjekova. Ona ga hrani i zaštićuje. Ona mu je najstarije svetište Peruna i Lade. U njoj se pale krijesovi u spomen izginulih junaka. Iz nje se o sunčevu obrtu nose badnjaci, simboli mladosti, snage i vječnosti.

Kad je počelo kretanje i takmičenje naroda, šuma nam postaje čuvaricom slobode. Plodne nizine zauzima neprijatelj a naši se pradjedovi primiču šumi. Tek što se o Djurdjevu danu zelen-list hvati gore i zvekne kopito haračlije, ona postaje skrovište junaka, spremište oružja i džebane. Za neprijatelja našega roda šuma postaje kula neosvojna. Zato gnjev nemoćnih Turaka i satire šumu ognjem, kad je ne može da osvoji mačem.

Šuma nam je kolijevka velikoga našega blaga narodne pjesme. Živa uobrazilja narodna rasijala je po šumi vile i junake te opjevala njihov život i djela. Iz krupnih konaca istorije i svilenih niti fantazije duša narodna satkala je oko šume najdivnije pjesmotvore. U šumi i planini gleda narod jedine nijeme svjedoke slavne i krvave naše prošlosti. Iz njih crpe on i svu vjeru u svijetlu budućnost svoga roda. Šuma i planina nadahnjuje pjesnika bogodanoga, kad pjeva:

„Mi imamo Jastrebac-planinu
Na dogledu slavnoga Kruševca
I vekovne crkve Lazarice . . .
On je gledo brižnog Car-Lazara,
Kada s vojskom podje na Kosovo.
On je slušo s orlovskih visina
Silovitu zveku od oružja,
Grom i topot konjâ i junakâ . . .
„Mi imamo Velebit-planinu
Gde su nekad Turke konabili
Zaštitnici sužnjih i nejakih:
Krajišnici-ljuti osvetnici,
Gde je turske glave odrubljivo
Mlad delija, Senkoviću Ivo.
„Mi imamo Triglav ispolinski,
Što, ko čuvar zemlje Slovenačke,
Nadkriljuje jedan narod krasan
I, mrgodno, već bezbroj stoleća
Snežnim vrhom razdire nebesa
I tudjincu zadivljenom priča
Slavnu povest Kralja Matijaša!“ . . . .“

Šuma nam je rodila, snažila i održala misao oslobodjenja. Ni kopito konja Arpadova, ni Mletački Lav, ni krvavi Polumjesec, ni crni Dvoglavi Orao, vijekovima nisu mogli da uguše snagu te misli. Ona je vodila hrabre, pridizala slabe i oslobadjala zarobljene. Ta misao se rodila i održala u onoj česti naše otadžbine. kojoj ime od obilja šume-rodila se u Šumadiji. Sa pjesnikom kličemo i mi:

„Mi imamo Rudnik ponositi,
Štit i bedem slavne Šumadije,
Izvorišta narodne slobode,
I kolevke dvaju velikana:
Oba slavna, oba podjednaka:
Karadjordja i knjaza Miloša!“

(Vojislav J. Ilić ml.)

Naša šuma i planina čuvala nam je slobodu ne samo hiljadu godina, već je baš ona i posljednju našu borbu za oslobodjenje okrunila vijencem krvi i slave — vijencem Crnog vrha, Cera, Rudnika i Kajmakčalana. Tim je završen najslavniji period naše istorije. Šuma, drevna čuvarica naše slobode, izdržala je do kraja. Bila je dostojna hrabrosti, izdržljivosti i junaštva njenih sinova.

Sad je red da otpočine i narod i šuma i planina. Sad je red da se krene nov život. Osvećeno Kosovo treba da rodi pšenicom bjelicom. Šuma, mučenica stoljetna, treba da postane nepresušno vrelo našeg blagostanja. Oko nje treba da se saviju marne ruke, topla srca i hladni razbor. Nije dosta iz šume uzimati stare dogorjele živote. Šumi treba i davati novih živola. I primati i davati treba sa ljubavlju i razborom. Samo takvim radom sačuvat ćemo šumu našem potomstvu. Jer šuma nije samo naša. Ona je dobro sviju pokoljenja, i današnjeg i onih, koja će doći iza nas.

Nas, šumare, pozvao je život da izvršimo taj veliki zadatak, da podižemo, gajimo i čuvamo šumu, vodeći računa i o sadašnjici i o budućnosti. Kao pravi sinovi svoga naroda pristupamo radu oko šume sa najdubljom svijesti dužnosti i sa ljubavvlju za narod, kralja, otadžbinu — i šumu.

Tebi, Kralju i Pokrovitelju, u kojega je beskrajna ljubav za narod, otadžbinu i šumu, evo mi šumari, slaveći pedesetogodišnjicu svoga Udruženja, upravljamo svoj

pogled, dižemo svoju misao i uznosimo svoja srca. Gledajući u Tebi slavnog potomka Karadjordjevića, zatočnika slobode i ljubitelja šume, vjerujemo da ćeš tu ljubav presaditi i u srce Prijestolonasljednika Petra, pokrovitelja jedne grane našega zelenoga stabla. Tebi, kralju i gospodaru, stavljamo evo na raspoloženje sve svoje snage, kako bi pod mudrom Tvojom desnicom u istinu postala trajno i neiscrpno vrelo blagostanja naroda i otadžbine, naša davna i draga čuvarica slobode, Tvoja i naša miljenica — Šuma.

JUGOSLOVENSKO ŠUMARSKO UDRUŽENJE

Povodom pozdrava i izražaja odanosti Njegovom Veličanstvu Kralju Aleksandru I. sa proslave pedesetogodišnjice i zbora, primilo je Predsjedništvo Udruženja ovo saopćenje dvorske kancelarije:

Beograd 12. X, 1926.

Predsedniku šumarskog udruženja

Zagreb.

Prijatno dirnut izrazima odanosti podnesenim prilikom proslave pedesetgodišnjice opstanka Šumarskog Udruženja u Zagrebu, Njegovo Veličanstvo Kralj blagovoleo je narediti da se izjavi srdačna zahvalnost.

Ministar Dvora:
JANKOVIĆ

Iz djela „Pola Stoljeća Šumarstva", izdanoga o pedesetogodišnjici Jugoslovenskog Šumarskog Udruženja i posvećenoga Njegovom Veličanstvu Kralju Aleksandru Prvom, pokrovitelju, Udruženja. Autor Ugrenović.

*

Александар Угреновић [Загреб]:

Послије славе и збора.

Слава педесетогодишњице нашег Удружења прошла је. Пети збор одржан је. Сад кад се већ смирила хитња приређивача, утишала радозналост учесника, кад је умукнула ријеч говрника, савладана ритмом редовног живота и рада — сад се тек могу мирно да прегледају и среде опћи утисци са славе и збора. Сад се тек може да шкицира приближно његов биланс. Није ствар уредништва да стварно износи течај збора и приказује његов рад. То ће учинити управа Удружења. Ми ћемо у ово неколико редова изнијети чисто субјективне погледе на славу и збор. Учинит ћемо то — као свагда до сада — као посматрач, који није везан никаковим обзирима и којему није на срцу ништа до интереса Удружења и шумарства.

Зашто је баш З а г р е б одабран за прославу педесетогодишњице? Одговор је посве прост. Говорили су за то посве оправдани разлози. Први наш збор био је посвећен Престоници, сиједом Београду, други бијелој Љубљани, трећи шехер-Сарајеву, четврти древном Дубровнику, а пети бијелом Загребу. Тако је затворен ланац прве »опходњице«, која је започела збором године 1921., на којему је у Загребу извршено оснивање Југославенског Шумарског Удружења. Даље, у Загребу се пред педесет година родило Хрватско-Славонско Шумарско Друштво, матица данашњег нашег Удружења. Коначно, у Загребу се пред осамдесет год. родило најстарије Шумарско Удружење на Словенском Југу. Дакле и разлози традиције и разлози историје диктирали су у пуној мјери, да се слава педесетгодишњице одржи у Загребу. Како би се долично подвукао факат, да се педесета годишњица не само Шумарског Удружења већ и народног нашег шумарства слави у великој и слободној нашој отаџбини, одабрана је за збор лијепа и историјска велика дворана бившег Хрватског Сабора.

Б р о ј у ч е с н и к а на овоме збору није био сувише велик. Он је једва досегао 400 укупно. Од тога активних чланова 250. Ако сравнимо ове бројке са бројем учесника на прошлим зборовима, долазимо до закључка да интереес за учешће на зборовима не расте. Није тешко докучити томе и разлоге. Неполажење јавних скупова друштвених организација није никаква специфична болест шумара и шумарства. То је опћа болест читавог нашег

јавног живота. Чини се да отров партијских страсти, који се нечујно размилио по читавом нашем јавном животу, почео лагано да подгриза наше редове. Од шумара, које политика пребацује од немила до недрага, огорчује живот њихов и њихових породица, не може се тражити много одушевљења. Нама се чини, да се само слави педесетогодишњице има захвалити да апатија учесника није била већа.

Пало је у очи, да Његово Величанство Краљ Александар, Високи Покровитељ нашег Удружења, који је позван преко предсјед. проф. др. Јовановића, није на збору био заступан. Ову је чињеницу то више за пожалити, што се тачно зна, да је наше Удружење једно од ријетких стручних удружења, које тако високо диже и наглашава нацијонални моменат. Ово треба пожалити још из разлога, што је и најважнији рад Удружења, Споменица, била посвећена Његовом Величанству Краљу. Ствар је друштвене управе, да тачно утврди из којих разлога је могло да дође до овога за друштво незгодног положаја.

На нашој слави узео је учешћа знатан број представника европских шумарских друштава било по својим делегатима (Чехословачка и Пољска) било по својим званичним честиткама. (Енглеска, Шведска, Норвешка, Финска, Швајцарска, Аустрија, Њемачка). Те везе и пажња од чести су резултат настојања, да се наше шумарство повеже са страним шумарством, нарочито нама политички близих држава а славенскога сјевера напосе. Но та пажња од чести је и резултат признања, што га наше шумарство наилази у западној Европи. У добром дијелу то признање иностранства заслуга је Шумарског Удружења, његова рада, његова органа и оних његових чланова, који су те везе подржавали.

То значи наше се шумарство, иако младо, афирмирало у Европи. А што је још важније, везе, помоћу којих се ствара велика славенска шумарска заједница, постају све интимније и све јаче.

Чињеница, да су на слави били заступани представници војске, државне власти, привреде, сродних Удружења и наших факултета, утврђује нас у вјери, да је углед шумара као сталежа у посљедњих педесет а напосе у посљедњих двадесет година ванредно порасао.

Не улазећи у приказивање детаља самог свечаног дијела славе, примјећујемо, да смо остали дужни једно засебно спомен-слово шумарима-покојницима. Јер све оно, што је створено у ово пола стољећа нашега рада, заправо је заслуга

наших покојника. Мало је горко, што је на збору било и дјеце тих покојника, која су морала да запазе да о раду њихова родитеља, који је откидао породици радећи за струку, није било ни ријечи. Уосталом тко да то замјери у нашим приликама. У нас се слабо дижу споменици и оним нашим јунацима, који су дали крв за отаџбину, па тко да још води рачуна о интелектуалним радницима, који су дали само свој рад.

Држећи се принципа, да наша слава не смије да буде само формална и декоративна, ми смо полагали тежиште рада на — Споменицу. И искупили смо нашу ријеч. Дали смо учесницима књигу Пола Стољећа Шумарства са не мало осам стотина страница кварт-формата. Било би неукусно, да сами говоримо о раду, који је у доброј чести личан. Не убрајамо се ни у онај сој људи, који вјешто знају искористити формална признања, па нећемо ни да износимо честитке, што смо их примили. Ми препуштамо будућности да суди о тој едицији и раду, који је у њу утрошен. Учинит ћемо тек неке мале констатације. Упркос томе, што је Управни Одбор Удружења још у фебруару 1925. — на предлог уредника — донио закључак о штампању Споменице, упркос томе, што је рад око прикупљања сарадника, давања иницијативе и директиве, сређивања рукописа итд. упорно и жилаво вршен са успјехом све до закључка редакције (30. јуна 1926.), нашло се ипак малодушника, који су се побојали, да књига неће бити на вријеме готова. У том страховању тражило се чак, да се и сама слава одгоди. Но Управни Одбор устрајао је уз уредника те није одгодио прославе, већ дочекао готову едицију, довршену на вријеме. Ситан доказ како се не ваља поводити за малодушницима већ вјеровати у првом реду себи. Јер не мало све се може кад се хоће. Читава је тајна у томе знати и хтјети — жртвовати себе лично.

Била је сретна мисао, да се о педесетогодишњици изнесе пред збор стручњака једно од најактуелнијих питања нашег шумарства уопће: сушење славонских храстика. Питање сушења храстика није само од пресудне важности по будућност наших шума, већ је оно побудило и интерес западне Европе. Изношење питања сушења било је — поред Споменице — даљњи доказ, како је заиста наша прослава у свој својој суштини озбиљна и далеко од сваке декоративности. Учесници збора нису у часу, кад су чули предавача госп. Директора Петра Манојловића, могли ни слутити, како је голем рад посвршавао предавач, док је дошао до својих података и резултата. Вриједност његова рада моћи ће се потпу-

но оцијенити тек онда, кад се прочита његов принос у Споменици и проучи његова студија, која ће о питању сушења ускоро изаћи штампом. Нарочито треба, са признањем подвући чињеницу, да је госп. Директор Манојловић први шумар практичар, који је овако темељито и дубоко насјекао ово питање. Јер разлика је између рада научника и државног апарата на једној и шумара појединаца на другој страни. Научников је животни позив да проучава, да тражи истину. Државни апарат треба само да изда наређење притиснувши клавијатуру административног строја. И вијести, подаци, мишљења и нацрти само сипају. Треба им дати малу политуру па етикету — и књига је готова.

Посве је друкчије са приватном иницијативом шумара појединца. Он мора да лично тражи, прикупља и разрађује — све поред редовне своје дужности. И то је баш оно, зашто иде госп. Директора Манојловића велика хвала. Даље треба уочити, да је предавач упорно и са љубављу радио на овој теми, упркос томе, што је »у интересу службе« премјештен из Посавине, дакле из области, *о којој пише и којој би у том часу морао да буде најближе.* Одличан доказ непрезања и несмалаксавања.

Сама стварност предавања кулминира у тврђењу, да је медљика примарни узрочник сушења. Предавач је дакле заузео посве засебно гледиште у питању сушења. Он не прихваћа ни једну од познатих теза наших истраживача. Ни ону, да је узрочник сушења у тлу (Стебут) ни ону о гусјеницама (Лангхофер, Петрачић, Шкорић) ни ону о медњачи (Ђорђевић, Јозефовић). Предавач — упирући се о големи материјал — стоји на гледишту да је пепелница примарни узрочник. Није наша ствар да улазимо у критички приказ овога предавача схватања. То је ствар оних, који заступају противна мишљења. Ми се ипак усуђујемо примјетити, да нам се појав сушења чини сувише сложен, а да би се и овом одличном студијом могло само питање сматрати дефинитивно ријешеним. Напротив, баш та сложеност тражи жилаво и трајно настављање рада у истраживању узрока. Предавачево излагање било би од далеко веће вриједности, да је он лично извршио демонстрацију осушених састојина, која је била у програму те се и у терену упустио у дискусију са заступницима мишљења да су гусјенице примарни узрочник сушења.

Од велике је вриједности био и предлог госп. проф. др. Петрачића, да се заштите и очувају извјесне партије шума, као природни споменици. Напосе је његов предлог ишао затим, да се заштите састојине Picea Omorica,

Pančić и извјесна чест славонских храстика. Даљњи важни предлог предлагачев ишао је затим, да се предузму заштитне мјере против пустошења гусјеница и воде која стагнира.

На предлог госп. проф. др. Ненадића прихватила је скупштина резолуцију, којом се тражи од Министарства Шума, да се прекине давањем дозвола за сјече, којима се у ствари проводи уништавање шума. На овом смо се питању задржали опширније доносећи на другом мјесту изводе госп. Директора Метлаша, што их је он изнио пред сам збор. Подвлачимо, да је у велике признања вриједно, што је ово питање на збору покренуто и што је збор устао против пустошења. Да се шутило о том предмету, изгледало би као да и збор шумара шутећи одобрава оно, што се данас догађа са нашим шумама. По нашем личном увјерењу ипак није сама дужност израђивања и одобравања господарских основа никаква гаранција, да ће се тим предусрести прекомјерна сјеча. То из разлога што у нас има посебних виртуоза, који разним стручним триковима (скраћивање опходње, претварање високе шуме у ситну, рачунање почетка опходње од времена сегрегације итд.) знаду врло вјешто изконструисати ета, исказати приштедње и оправдавати предхвате. А има још већих мајстора, који знаду како се одобравају овакови привредни планови и како се долази до дозволе сјече. Несумњиво је ово највећа рак-рана нашег шумарства. Зато је у реду да се о њој јавно говори на шумарским зборовима. Но у том часу изгледају нам и шумари практичари, који знаду методе живота, као неки идеалисте кад мисле, да ће се овим путем излијечити ова рана. Нажалост, то је зло у нас далеко дубље закоријењено па му треба тражити и темељитог лијека. Но има само један љекар, који би могао да га излијечи. То је наш Колбер, како изврсно каже госп. Милан Манојловић. Он би имао да се тек роди. Нажалост тај не искрсава. Тек његове инјекције за буђење савјести могле би да спасе наше шуме. Не буде ли нашег Колбера, наше ће шуме отићи — »куд за вазда гре се«.

Како дакле видимо слава нам је прошла достојно, озбиљно и у знаку рада. Но мислимо, да се не варамо, ако уствpдимо, да је и слави и збору мањкао онај прави занос и дубоко одушевљење, који би се морали јавити у овако великим часовима. Нама се чини, да је многом учеснику негдје дубоко у подгрлцу остао окус неке горчине и апатије. Нитко од нас не би могао тачно да дефинише и да каже што је то и одкле то. Само се осјећа, да наш шумарски брод плови негдје по некој магли. А нама се, мотрећи тај брод из извјесне дистанце, чини да

кроз ту маглу прозиремо неку необичну слику. Шумарима кормилу ни не дају близу. Изузетак чине они ријетки, који су зелену крсташицу замијенили партијском перјаницом. Они говоре: »најприје партија и ја, онда шумарство«. Недалеко од њих посједали понеки, набили насе простране појасеве за спасавање,напуњене материјалом, који добро плива на води. Они презирно шапћу: »најприје ја, онда шумарство. Нек потоне брод, у мене је појас.« Тек неколико их се упело па на палуби тегле. Навлаче ужета, разапињу и намјештају једра. Погрбљени, промочени, прозебли довикују: »да спасемо брод, а ми како Бог да.« Но валови се дижу, вјетар их запљускује и бије њима о труп брода, врхови катарки се ломе, брод се нагиње. Ако потраје овако, он ће почети и да тоне.

Чини нам се да би посматрач овог привиђења могао да кликне:

Крајњи је час да почнемо спасавати наш брод! Ако не можемо да спасемо брод — да спасемо бар бродицу Удружења!

Après la fête du cinquantenaire et la réunion. Un aperçu général.

Rédaction.

† Profesor Ivan Partaš.

(1862—1926)

Nakon duge i teške bolesti umro je u Zagrebu profesor šumarstva Ivan Partaš i 28. septembra 1926. te uz mnogobrojno učešće njegovo rodbine, profesora Gosp.-šumarskog fakulteta, mnogih šumara njegovih bivših učenika, zastupnika Jug. Šum. Udruženja i zastupnika Udruženja akademičara šumara, sahranjen na centralnom groblju u Zagrebu.

Nad otvorenim grobom u ime svih prisutnih oprostio sam se sa zaslužnim pokojnikom, istaknuvši njegove zasluge za procvat i napredak našega šumarstva.

No ličnost i rad profesora Ivana Partaša zaslužuje, da se njegov život i rad ovdje pobliže prikaže.

Profesor Ivan Partaš rodio se god. 1862. u Zagrebu, gdje je god. 1879. svršio veliku realku. Poslije toga je od 1879. do 1883. slušao šumarske nauke na visokoj školi za kulturu tla u Beču. Nakon svršenih šumarskih nauka bio je god. 1883. imenovan privremenim općinskim šumarom na području županije zagrebačke sa sjedištem u Samoboru. Državni ispit za samostalno vodjenje šum. gospodarstva položio je god. 1885. u Zagrebu, a nakon toga bio je imenovan kotarskim šumarom u istom mjestu službovanja. Dekretom bana od 12. marta 1887. broj 12.318 bio je postavljen za asistenta za šumarsku struku na bivšem Gosp.-šumarskom učilištu u Križevcima. God. 1892. bio je imenovan pravim učiteljem toga zavoda, dok mu je naslov »profesora« bio podijeljen god. 1894.

Kada je god. 1898. bila šum. nastava iz Križevaca prenesena na novo osnovanu Šumarsku akademiju u Zagrebu, bio je prof. Ivan Partaš dekretom bana od 24. juna 1899. broj 43941. imenovan učiteljem u Šumarskoj akademiji, na kojoj je službovao do god. 1911., kada je bolesti radi bio premješten u šumarski odsjek bivše hrvatske vlade, gdje je ostao do kraja god. 1912., kada je zbog teške živčane bolesti bio trajno umirovljen. Od te teške bolesti kroz punih 15 godina mnogo je fizički trpio živuči u teškim materijalnim prilikama sa 1300.— Din mjesečne penzije, koja mu nije dostajala za najnužnije u životu, a kamo li

za liječenje, te bi još mnogo više trpio i veće zlo podnosio, da ga nije njegova dobra gdja sestra uzdržavala i liječila.

Stručni rad prof. Ivana Partaša na polju šumarstva bio je vrlo plodan i koristan. U prvom redu valja istaći njegov nastavnički rad u Gosp.-šumarskom učilištu u Križevcima, gdje je važne stručne predmete: uredjivanje šuma, dendrometriju i računanje vrijednosti šuma, od osnutka toga zavoda (1860) pa do dolaska Partaševa (1887) predavao — više ili manje enciklopedički prof. Dragutin Hlava, koji osim toga nije bio posvema vješt hrvatskom jeziku. No kada je prof. Ivan Partaš preuzeo te predmete u svoje ruke, unesao je u svoja predavanja iz tih predmeta novi duh Presslerove nauke o najvećoj zemljišnoj renti, koji duh je već tada zavladao posvema na polju njemačkog šumskog gospodarstva.

Osim spomenutih stručnih predmeta predavao je prof. Ivan Partaš i druge stručne šumarske predmete, a često je predavao i nacionalnu ekonomiju, koja mnogo doprinosi općem obrazovanju šumara, a osim toga temeljito znanje nacionalne ekonomije omogućuje tek potpuno razumijevanje novih načela Presslerove nauke o najvećoj zemljišnoj renti.

U svom nastavničkom radu nije se prof. Ivan Partaš zadovoljavao samo time, da svojim učenicima predaje šum. nauku sa čisto teoretskog gledišta, nego je nastojao, da im i u praksi pokaže uspjehe primjene šum. nauke, te je zbog toga svoje učenike vodio na ekskurzije u naprednije države: Njemačku, Austriju, Češku, gdje je šumarstvo bilo na višem stepenu svoga napredka nego u Hrvatskoj. Kao učitelj bio je svojim učenicima dobar prijatelj i brižan otac, te se za njihovu materijalnu egzistenciju kod viših vlasti znao živo zalagati.

Iako je kao nastavnik u Križevcima bio mnogo zaposlen sa svojim redovnim dužnostima, našao je ipak vremena, da u Šumarskom listu marljivo saradjuje. U nizu njegovih članaka valja istaći njegovo nastojanje za podizanje šumarske nastave na viši stepen: Šumarsku akademiju. On je pored prof. Kesterčaneka ispravno tvrdio, da što je šum. gospodarstvo jedne zemlje intenzivnije i naprednije, a po tom i uprava sa šumama kompliciranija, to veća mora biti stručna sprema njenog šum. osoblja.

Osim te prve potrebe, podizanja šumarske nastave na viši stepen, bilo je još i drugih razloga za osnivanje Šumarske akademije odnosno za prenos šumarske nastave na sveučilište u Zagrebu. Ti razlozi bili su političke prirode, koji su tražili, da se u Upravu državnih šuma u Hrvatskoj i Slavoniji namještaju domaći sinovi Hrvati i Srbi, a ne da sa državnim šumama u Hrvatskoj i Slavoniji upravljaju šumari

Madžari, koji po zakonu nagodbe izmedju Ugarske i Hrvatske nijesu na to imali ni prava. šum. nastava na sveučilištu u Zagrebu nije bila tada primljena onako kako je bilo za očekivati i kako su to tražili politički interesi našega naroda spram Madžara i akoprem je šumarska nastava kod drugih naprednih naroda u to doba bila visoko uvažavana i njoj već davno bila otvorena vrata »Almae matris«.

U takovim prilikama bio je zaista težak položaj svih profesora šumarstva pa i prof. Partaša, jer kod naučnih krugova sveučilišta naši su predšasnici bili više trpljeni nego voljeni. Tu podredjenost nisu samo teško osjećali profesori šumarstva, nego i njihovi djaci, koji su ispunjavali sve dužnosti akademičara. Prof. Ivan Partaš živo je nastojao, da se to popravi i da se šum. nastava na sveučilištu definitivno uredi, kako je uredjena kod drugih naroda na univerzitetima. To njegovo prvo nastojanje za uredjenje šum. nastave kao i druga njegova živa težnja, da njegovi učenici kao apsolventi šum. akademije dobiju namještenje u drž. službi, nije se žalibože za njegovog aktivnog službovanja ostvarila, nego su mnogo kasnije rezultati svjetskoga rata i naše narodno oslobodjenje i ujedinjenje donesli oživotvorenje tih njegovih želja.

Dugi niz godina bio je član povjerenstva za polaganje praktičnog drž. šum. ispita. Kao član upravnog odbora Hrv.-Slav. Šum. društva mnogo je radio na unapredjenju društvenih interesa, te je veliki dio zasluge prof. Ivana Partaša, da je to društvo god. 1897. podiglo u Zagrebu lijepu palaču, svoj »Šumarski dom«.

Uz savjesno vršenje nastavničkih dužnosti na Šum. akademiji u Zagrebu uredjivao je prof. Ivan Partaš od god. 1899. do 1904. »Šum. list« i »Lugarski vijesnik«, dok je godište 1905. uredjivao zajedno sa pok. profesorom F. Kesterčanekom. U tom napornom radu zatekla ga je teška živčana bolest, koja je dulji niz godina polagano podgrizala njegovo inače jako tijelo, dok ga napokon nije smrt oslobodila ovog mukotrpnog života. On se smiri, ostavi medju nama lijepu uspomenu svoga nesebičnog i patriotskog rada za dobro i sreću svoga naroda i narodnog šumarstva.

Slava profesoru Ivanu Partašu!

Prof. Gj. Nenadić.

Александар Угреновић [Загреб]:

Заједнички рад наших факултета

Ових је дана београдски пољопривредни факултет узвратио загребачком господарско-шумарском факултету посјету, коју је лани загребачки факултет учинио београдском. Слушачи четвртог годишта београдског факултета под водством професора госп. Др. Ђоке Јовановића и инг. Војка Копривника задржали су се на повратку из Словеније читав један дан у Загребу, те су под водством наставника загребачког факултета гг. Др. Ненадића, Др. Петрачића, Др. Лангхофера, Др. Певалека и Др. Угреновића разгледали најважније културне и научне институције Загреба. Нарочито је Београђанима показан Народни Музеј односно његово зоолошко, минералошко-петрографско и геолошко одјелење, ботаничко физијолошки завод универзитета, ботанички врт, универзитетска библиотека, завод за узгој шума, завод за тлознанство, шумарски музеј, факултетско добро Максимир, факултетски арборетум и расадник. С обзиром на краткоћу времена, које је стајало на расположење, морало се прегледање поменутих института обавити у највећој хитњи. Зато је и разумљиво, да су учесници могли да понесу само генералне утиске. Детаљно разгледање тражило би далеко више времена. Ми нисмо компетентни, да се изјављујемо о тим утисцима, но колико смо разабрали из разговора и изјава професора и студената, они су врло повољни.

Износећи предлог о лањској званичној посјети у Београду, ми смо нагласили потребу заједничког рада наших шумарских факултета. Та нам је мисао поново искрсла приликом ове посјете. Већ лани мотивисали смо ту потребу заједничког рада преком нуждом стварања заједничког фронта за обрану шумарства. Спашавање стручних привредних момената од побјешњелих валова партијске политике треба да је — поред образовања — најважнији задатак свих шумара без разлике. Сви ми данас сваки дан гледамо како ти валови запљускују наше редове. Њихова слана и љепива вода промочила је многу досад отпорну и тврду кожу, њихова грка и прљава пјена завлачи се у распуклине, што их је растројени партијски живот усјекао и у

наше шумарске редове. Ако ћемо да подузмемо успјешну борбу против тих хаотичних сила, које љуљају основе нашег привредног живота, онда нама шумарима стоје на расположењу три оружја универзитети, удружење и омладина. Универзитети зато, јер су они по својој природи и по основном државном закону, уставу, сразмјерно најнезависније институције у држави, Удружење зато, јер је оно умјело да из својих редова искључи сваку партијску борбу и да у свом крилу одржи на окупу још извјесни број шумара идеалиста, који су знали себе лично запоставити већим и ширим задацима. Омладина зато, јер је она сразмјерно најмање затрована партијским страстима, које су тако грчевито спопале старију генерацију.

Пуштамо засада по страни улогу нашег Удружења, што би је оно имало да врши у борби против ових деструктивних сила. Ми ћемо се задржати само на питању наших факултета и омладине. Заиста, то су двије свијетле тачке на облачном небу јавнога живота и природно је да у те тачке управљамо своје погледе ми наставници шумарства у часу, кад помишљамо, како да се спашава наша привреда. Потреба што ширег заједничког рада не осјећа, се нигдје тако изразито, као у области привреде. Привредно јединство је аксиом, којега мора да прихвати сваки разборити привредник и стручњак. Посве разумљиво привредно јединство, у којем ишчезавају сви ситни покрајински, племенски — а што је најважније — сви партијски и лични моменти. Са те тачке гледања нема и не може да у привреди буде »споразумијевања« доклегод је њено јединство диктовано жељезним законом о потреби продукције добара и о јачању те продукције. Шумарима наставницима је дужност да поред стручног знања омладини пресаде у срце и вјеру у јединство наше привреде.

И ова посјета београдског факултета загребачком факултету оправдала је исправност наших досадањих погледа на ова питања. Још и више. Она је ојачала нашу идеологију и вјеру, па чак и утврдила неке принципе заједничког рада обају факултета. Са радошћу констатујемо са овога мјеста, да је господин Др. Ђока Јовановић као представник београдског пољопривредног факултета и наш одлични друг у начелу прихватио најважнију тачку нашег програма, кога смо пропаговали, потребу заједничких шумарских екскурзија за оба факултета. Како је то питање од ванредно велике важности за просперитет наших факултета, као и нашег шумарства уопће, потребно је, да се на њему задржимо.

На првом је мјесту потреба заједничког рада код организовања факултетских екскурзија у иностранство. Има више разлога, који оправдавају ову потребу.

Прије свега има један велики разлог са гледишта опћег државног интереса. Није тешко докучити, да се посве друкчије репрезентује нека држава према иностранству, кад у иностранству наступају шумарске високе школе као једна цијелост а не тек као појединачне школе. И лаик може да лако расуди, да посве друкчије звучи, кад се каже »долазе нам у посјете представници Чехословачке високошколске наставе«, него кад се каже »долази нам екскурзија студената Замједјелске Високе Школе у Брну«.

Даље не треба заборавити, да екскурзија, која иде у иностранство да ондје нешто види и научи, у исти час ненамјерно открива пред иностранством, колико вриједи наше шумарство и његови претставници. То напосе вриједи за студенте. Дакле свака шумарска екскурзија у иностранство у правилу је — ако је дозвољено употребити уобичајени термин — наша државна репрезентација. Према томе није и не може бити свеједно, тко улази у ту државну репрезентацију. Интерес нашег шумарства тражи, да та репрезентација буде састављена по принципу разборите селекције. У иностранство треба да иду само они студенти, који су фактично апсолвирали, дакле, који су не само слушали већ по могућности и положили испите. Редовно је број таквих на једном факултету мален па ће га требати попунити апсолвентима другога факултета. Ова селекција потребна је из разлога, који леже већ у природи саме екскурзије. У правилу се на њој апсолвенту доводе пред очи велике економске цијелости, које он мора да својим познавањем струке обухвати. Даље сваки учесник студенат може доћи у прилику, да са представницима иностранства разговара о неким стручним предметима. Дапаче, на тај ће начин сваки иоле мудрији иностранац настојати да опипа било наших апсолвената. Он ће ићи и даље, он ће из способности апсолвента закључивати на квалитет наше шумарске наставе, њених професора па чак по томе оцијенити способност наше расе, народа и државе. Сваки позитивни одговор, свака мрва знања апсолвента за нас је један плус. Свака неупућеност, незнање апсолвента за нас је један минус. Из ових разлога потребна је разборита селекција. А та се може водити лакше ако је број студената већи, дакле екскурзија организована на заједничкој основици.

Даљни важни разлог, који оправдава потребу заједничких екскурзија, јест овај. Екскурзије у иностранство, ако нису уде-

шене на заједничкој основици, не могу се тако лако понављати. Ево зашто. Ако један наш факултет неке године начини екскурзију у неку државу, онда је искључено да би други факултет могао у догледно вријеме да учини ту исту посјету. Против тога говори прости разлог поштивања туђег гостопримства. За сваког је човјека разумљиво, да се не може некоме долазити у госте, кад се зна, да су му гости мало час изашли из куће. Па све кад би домаћина спремно и примио нове госте, он је принужден да још једноч посвршава све оне организаторне радове, које је већ извршио за прву посјету. А што је још важније, он мора да се баца поновно у трошак, који је могао да буде сразмјерно знатно мањи, да је домаћина могао организовати посјету у исти мах.

Сваки поход представника привреде и културе у иностранство треба да води рачуна и о политичким моментима. Напосе треба, да се води рачуна о односу наше државе према оној, у коју се спрема посјета. Само заједничким организовањем екскурзија може се избјећи евентуалним приговорима неким политичким тенденцама, које нису биле ни на крај памети организатору екскурзије. Ако је н. пр. један факултет учинио екскурзију у Чехословачку, неће другом факултету преостати — ако уопће има могућност да иде у иностранство — већ да узме на око екскурзију у Пољску или у Румуњску. Ако други факултет одабере Пољску, није искључен приговор нестручњака, политичара и партизана, да је то зато, што је Пољска тобоже симпатичнија од Чехословачке.

Напокон екскурзије у иностранство неопходно су потреба и самих наставника у циљу њихова образовања. Шумарство је по својој природи такова наука, да је потребан трајан контакт са праксом. О начину узгајања шума њихова искориштавања, уређивања итд. може се читати коликогод се хоће у теоријским расправама. Но права се слика о свему добива тек студијем у терену, прављењем биљежака, цртањем, мјерењем, фотографисањем итд.

Па и екскурзије унутар наше земље треба до извјесне границе удешавати заједнички. Овђе нарочито мислимо на велике закључне екскурзије, гђе се апсолвентима доводе пред очи велике економске цијелости, велики радови и велика питања. Један типични примјер било би питање сушења посавских храстика. Иако ствар истраживања о узроцима тога сушења још није закључена, ипак је потребно такова питања освијетлити и пред студентом са свију страна. Посве ће друкчију слику у питању су-

шења добити студент на екскурзији, коју води само професор педологије, узгоја или чувања једног факултета, него ако на тој екскурзији узму учешћа професори тих предмета и са другог факултета. Посве разумљиво на екскурзијама а нарочито код противних мишљења нема мјеста полемикама са стране наставника, већ је довољно изношење образложења.

Но интерес шумарске наставе није још задовољен ни исцрпен организовањем заједничких екскурзија. Рад око заједничког унапређивања наше шумарске наставе мора се проширити на много већи обим. Није доста да постану само екскурзије заједничке. Треба да рад наших факултета постане још тјешњи. Он треба да обухвати веће области научног и наставничког рада. Овамо спада унификовање научних основа, уџбеника, заједничке научне публикације, измјене предавача. Ово неће бити тешко провести ако буде воље, кад је већ створена основица за тај рад — јединствени закон о универзитету. Треба само откорачити и други и трећи корак, кад смо закорачили први. Треба смјело погледати у очи истини, коју нам диктира интерес наше отаџбине. Заједнички рад двају наших факултета треба да буде само прелазна фаза, која води коначном циљу: не само јединствена универзитетска настава, већ један велики јаки шумарски факултет са што бољим условима развитка и рада, са што бољим наставницима — а не питајући, гдје да му буде сједиште.

Nos facultés forestières

L' auteur fait de la propagande en faveur d' un travaile commun des facultés forestières.

Rédaction.

Југословенско Шумарско Удружење

Obči zbor Podružnice Ljubljana.

Zapisnik o rednem letnem zboru Podružnice J. Š. U. v Ptuju dne 14. majnika 1926.

Za letošnji obči zbor Podružnice je bilo določeno znamenito mesto Ptuj, postavljeno že od starih Rimljanov na izredno lepem in slikovitem kraju ob mogočni Dravi, na skrajnih jugovzhodnih gričih rodnih Slovenskih goric. Mesto je polno spomenikov velike preteklosti. Krasen razgled z veličastnega Herbersteinovega gradu na mesto in na širno Dravsko polje, obrobljeno na severozahodu s temnozelenim Pohorjem, s Konjiškimi gorami, na jugu s slikovitim hribovjem Boča Donačke gore, vinorodnih Haloz, pa nudi gledalcu sto in sto živih, večnih spomenikov delovanja in vrvenja v tem kraju. So to predvsem širna rodna polja, vsekana med ostanke lepih gozdov, velike lepe vasi s posameznimi tovarniškimi dimniki, zvezane z ravnimi, belimi trakovi v zelenju, cestami z železnico, ob robovih pa sadonosniki, travniki, gozdovi in znamenite vinske gorice.

Za predpoldne je bila določena za odbornike odborova seja v domorodni gostilni Zupančičevi, ostali člane pa so si ogledali mesto. Ker je graščak Herberstein povabil zborovalce na ogled gradu, so se podali najprej vsi člani zbora v to veličastno starinsko palačo, vzdigojočo se na zadnjem griču Slovenskih goric, tik nad Dravo v mestu.

Vsa ogromna, izborno ohranjena in urejena starinska palača je pravcati muzej zgodovine in umetnosti. Velikanske vrednosti v slikah, gobelinih, pohištvu, orožju itd. so okusno in nevsiljivo razdeljene po krasnih sobanah enonadstropnega kolosa. Za opis vsega, kar se nam je pokazalo, bi bil potreben dolg študij in debela knjiga. Je tu več, veliko več tega, kot v podobnih starih zbirališčih sto in stoletnega dela tisočev naših prednikov, in nobeden posetnikov se ni mogel ubraniti globokemu občutku priznanja in hvaležnosti za pijeteto, s katero današnji lastnik vse to vzdržuje in hrani. Poleg stoletnega dela je tu na malem prostoru z največjo vnemo in ljubeznijo zbran večstoletni pridelek obširnih gozdov veleposestva in želeti je le, da se ta zakladnica narodove zgodovine in narodnega premoženja v bolj platonični lasti sedanjega plemenitega konservatorja vzdrži in ohrani.

Po ogledu gradu se je vršila odborova seja in na to je sledil neprisiljen skupni obed udeležencev v imenovani gostilni.

Po obedu so se podali zborovalci v krasno, v germanskem slogu zidano mestno posvetovalnico, ki je pred desetletjem komaj mogla slutiti, da se bo v nji vršil zbor Podružnice Jugoslovenskega Šumarskega Udruženja.

V lepi, svetli dvorani, okrašeni z umetniškimi slikami Kralja Osvoboditelja in Nj. Veličanstva, je ob 14. uri 30 min. predsednik Podružnice inž. Josip Lenarčič po ugotovitvi sklepčnosti otvoril obči zbor.

Inž. Josip Rustia, kateremu so bili na zadnjem občnem zboru poverjeni posli tajništva, je poročal o poslovanju podružnice. Število članstva se je v pretečenem poslovnem letu pomnožilo za 1 ustanovnega, 10 rednih in 2 člana pomočnika, medtem ko je izstopilo 6 rednih in 1 član pomočnik, tako, da je bilo stanje članstva koncem aprila 1926: 11 ustanovnikov, 257 rednih članov, 3 pomočniki in izven tega še 22 naročnikov na »Šumarski list«.

Poročevalec apelira na navzoče, naj zbirajo nove člane, da bo podružnica močna in kot taka v svojem poslovanju od merodajnih faktorjev upoštevana.

Notranje poslovanje podružnice se je vršilo v redu; vsi došli spisi in vprašanja so se sproti reševali, tako da ni nikakih zastankov.

Od avgusta 1925 sem, t. j. od zadnjega občega zbora je imel odbor podružnice pet sej. Na seji z dne 16. XI. 1925 v Ljubljani se je med drugim obravnavala zadeva »Spomen-knjige« ob priliki 50 letnice Šum. društva in zadeva gozd.-lovske razstave v letu 1927 ali pozneje. Zgodovinsko razpravo o bivšem Kranj. prim. gozdarskem društvu je na obširni podlagi sestavil šum. direktor v p. g. Schollmayer-Lichtenberg. Predelava in okrajšanje tega spisa sta se poverila sporazumno s piscem vladnemu svetniku O. Deteli. — Glede razstave se je sklenilo, da se skliče poseben sestanek in povabi na istega vse interesirane merodajne faktorje. Ta sestanek se je vršil dne 16. XI. 1925 v Laškem. Tu se je izvolil ožji odbor, ki bi imel vpoklicati v širši odbor zastopnike vseh strok. Ta bi imel nalogo sestaviti podroben program in izvršiti potrebne priprave. Poročevalec omenja, da je glavna uprava dovolila znesek Din 500.— v svrho kritja tekočih stroškov za te priprave in da se bo po obljubi predsednika sestavil širši odbor, kar dosedaj ni bilo mogoče.

Na daljnih odborovih sejah 26. I. 1926. v Celju, 12. IV. 1926 v Ljubljani in 14. V. v Ptuju so se poleg tekočih zadev razpravljali predmeti gozdarske šole za Slovenijo in Spomen-knjige.

Glede toli potrebne gozdarske šole obstojajo zapreke v pomanjkanju prostorov in nezadostnega finansiranja. Krediti za šum. šole v državi so centralizirani in le v nezadostni višini vpostavljeni v budžet za leto 1926/27. S pomočjo inž. Urbasa se je sestavila o nujni potrebi ustanovitve šole za Slovenijo dobro utemeljena spomenica in razposlala Glavni upravi udruženja, ki naj jo priporoča pri ministru za šume in rudnike, in 5 narodnim poslancem v Mariboru s prošnjo, da izposlujejo čim večjo svoto iz centraliziranih kreditov. Prošnji se je odzval narodni poslanec g. Pušenjak, ki je glasom časopisnih vesti stavil na ministra za šume in rudnike vprašanje glede ustanovitve gozdarske šole v Sloveniji. O gozdarski šoli bo govora tudi v oficijelnem delu današnjega občega zbora.

Poročevalec omenja, da je zaslužni predsednik podružnice inž. Josip Lenarčič praznoval 22. II. 1926 svojo 70 letnico in da mu je odbor takrat k slavnosti brzojavno čestital, kar bodo navzoči gotovo brezizjemno odobrili. Z »živijo« klici in ploskanjem so vsi navzoči pritrdili.

*

Blagajnik inž. Obereigner referira o denarnom poslovanju podružnice sledeče:

Stanje članstva:

Predmet	Ustanovniki	Redni člani	Pomožni člani	Naročniki Šum. Lista
Stanje 1. VIII. 1925.	10	253	2	21
Novo pristopilo	1	10	2	1
Izstopilo oz. črtanih	—	6	1	—
Umrli	—	—	—	—
Stanje 80. IV. 1926	11	259	5	22

Denarno poslovanje leta 1925.

A. Podružnica.

Dohodki:

Preostanek koncem leta 1924.	5.563.98
Vplačana članarina in pristopnina	11.382.—
Naročnina za Šumarski List	2.110.—
Ostali prejemki	113.81
Glavna uprava refundira stroške	145.—
Razno	9.000.—
Skupaj . . .	27.314.79

Izdatki:

Upravni stroški	8.129.80
Oddano glavni upravi	6.139.—
Glavni upravni predujmovni stroški	140.75
Razno	15.220.—
Skupaj . . .	29.629.55
Primanjkljaj koncem leta 1925. . . .	2.314.76

Razen tega dolguje podružnica Glavni upravi koncem leta 1925.

na $^4/_5$ članarini, vpisnini, članarini ustanovnikov, prispevku pomožnih članov	9.115.60
in na naročnini za Šumarski list	2.110.60
Skupaj . . .	10.225.60
manj glavni upravi predujmovanih stroškov v znesku	140.75
torej znesek . . .	10.084.85

S tem se poveča zgoraj izkazani primanjkljaj na 12.399 Din 60 p.

Ta primanjkljaj mora glavna uprava kriti in sicer se bo kritje za zneske 10.225 Din 60 p in 140 Din 75 p računsko izvedlo s potrdili in protipotrdili in le znesek 2.314 Din 76 p v obračunu izkazanega primanjkljaja bo Glavna uprava podružnici nakazala.

Primanjkljaj je tako ogromen, ker ni Glavna uprava nakazala podružnici preliminarom za leto 1925. odobrenega zneska . . . . . 9.800.—
in ker je morala podružnica plačati za natis ing. Ružičevega načrta šumarskega zakona 12.800 Din namesto 8.000 Din, ki jih je ministrstvo v ta namen dovolilo iz pokrajinskega gozdnega in lovskega zaklada torej . . . . . 4.800.—

Skupaj torej . . . 14.600.—

Kakor bilanca za leto 1925. dokazuje, se je od preliminiranih stroškov v znesku 9.800 Din prištedilo 1.529.45

Koncem leta 1925. dolgujejo člani na neplačanih članarinah 9.088.—
na vpisnini . . . . . 40.—
ustanovniki . . . . . 1.000.—
predplatniki za Šumarski list . . . . . 90.—

Skupaj . . . 10.218.—

Blagajnik predlaga, da se Glavno upravo naprosi, naj dovoli odpis neplačanih članarin iz leta 1919.—1923. v znesku 1.308 Din. Člane se je vsako leto tirjalo ali zaman. Večinoma se branijo dolžno članarino plačati. Z odpisom članarine iz let 1919.—1921. v znesku 613 Din ne bi trpelo J. Š. U. nobene škode, ker se takratnim članom Gozdarskega društva ni moglo ničesar nuditi. Odpis članarine iz leta 1922. v znesku 695 Din prizadene Udruženju sicer izgubo, ker so to leto dobivali će člani Šumarski list.

Ne glede na dovoljeni odpis, se bo na vsak način še enkrat poizkusilo izterjati dolžne članarine iz leta 1922.

B. Fond za propagando (volilo Sava) izkazuje kakor v letu 1924. preostanek . . . . . 2.500.—

C. Fond za skupščine (nadaljevanje) ima primanjkljaj . . . 33.18

D. Fond za rasadnike ima primanjkljaj 1.974.97

E. Obračun o prodaji knjige »Gozdarstvo v Sloveniji« izkazuje preostanek 1.972.20
poleg tega je še veliko izvodov te knjige v zalogi.

Obračun za leto 1926. do konca aprila izkazuje: dohodkov: 2.903.34, izdatkov 3.417.10, torej primanjkljaj 513.76.

Na članarinah se je do konca aprila 1926. vplačalo:
zaostankov iz leta 1924. . . . . 100.—
zaostankov iz leta 1925. . . . . 300.—
članarina iz leta 1926. . . . . 2.024.—
članarine za leto 1927. . . . . 1.—
pretplatniki Šum. lista . . . . . 300.—
člani pomagači . . . . . 85.—

Skupaj . . . 2.810.—

Po obračunu koncem aprila 1926. izkazuje:
Fond za propagando volilo »Sava« preostanek . . . . . 2.500.—
Fond za skupščine primanjkljaj 25.91
Fond za rasadnike primanjkljaj 1.974.97
Obračun o prodaji knjige »Gozdarstvo v Sloveniji« . . . 1.971.95

Glede obračuna društvene drevesnice v Slivnici pri Mariboru za leto 1925., kakor tudi o proračunu iste za leto 1927. ne more poročat, ker jih še ni prejel.

Član preglednikov računov inž. Tavčar poroča, da sta z inž. Putikom pregledala blagajniško knjigo in račune ter našla vse v najlepšem redu.

Predlaga, da se izreče blagajniku razrešnica in zahvala občega zbora za njegovo nad vse vestno in požrtvovalno delo, kar se soglasno sprejme.

K poročilu blagajnika omenja nadoskrbnik Lang, naj se člane, ki ostanejo članarino 1 leto dolžni, kratkomalo črta. Inspektor Ziernfeld pa predlaga, da se člane, ki še niso plačali članarine za leto 1925. še enkrat pozove in potem šele črta, kar se tudi sprejme.

*

Nato poroča sreski šumarski referent v Mariboru ing. Ružić o poslovanju v drevesnici J. Š. U. v Slivnici pri Mariboru.

Ta drevesnica lepo napreduje in je že vsa površina v obratovanju. V letu 1925. se je izvršila prva večja oddaja sadik. Oddalo se je 125.000 komadov triletne smreke, 116.650 kom. belega bora, 20.000 kom. macesna (ariža), 30 hiljada kom. dveletnih smrek. Za sadike se je izkupilo 28.130 Din. Vseh prejemkov — s podporo iz gozdnega zaklada v znesku 5.000 Din vred — je bilo 33.258 Din, izdatkov pa 21.037 Din 25 p. Drevesnica pa še ni plačala gozdnega semena v znesku 8.043.42 Din in referent prosi, da se v to porabi še ne izplačana podpora iz centralnega fonda za pošumljevanje v znesku 10.000 Din.

Oddaja sadik in obdelava drevesnice se je izvršila v redu. Le sadike belega bora so odpovedale vsled obolelosti (*Lophodermium pinastri*), kar pa se je žal prepozna ugotovilo, ko so sadike že bile oddane.

Ako se v preteklem letu upoštevajo vsi lastni dohodki in izdatki drevesnice, vidimo, da je poslovanje bilo še pasivno za 797.67 Din. Vsled tega se v preteklem letu ni moglo postaviti toli potrebne lope. Poročevalec prosi, da se plačilo semena na omenjeni način likvidira, da se bi moglo letos postaviti lopo.

V letu 1925. se je posejalo 22 kg smreke, 9.25 kg macesna (ariža), 2 kg belega bora, 1.25 kg črnega bora, 4.50 gladkega bora (Pinus strobus), 2 kg rdečega hrasta, 1.40 kg Pseudotsuga Douglasi, 2 kg črne jelše, 0.10 kg Picea alba, 0.10 Cedrus Libany, 0.25 kg Chamaecyparis Lawsoniana in 0.50 kg Platanus occidentalis. Posevki so dobro uspeli.

Letos je obratovanje drevesnice že normalno in je pričakovati kljub temu, da smo vsled obolelosti morali uničiti 250.000 kom. belega bora, precejšen presežek dohodkov. Poleg že vpeljanih drevesnih vrst smo letos naročili in večjim delom dobili okrog 20 novih vrst eksot v svrho poskusov in gojitve za parke.

Za vneto in uspešno oskrbovanje drevesnice v letu 1925. predlaga zaposlenemu osebju zmerne priznalnine v skupnem znesku 1.300 Din, kar se odobri.

Proračun za leto 1927. je poročevalec sestavil sicer optimistično, pač pa realno. Za oddajo bo spomladi 1927. gotovih: 1.000.000 triletnih smrek, 50.000 presajenih štiriletnih smrek, 30.000 belega, 10.000 črnega bora, 40.000 dveletnega, 40.000 dveletnega presajenega in 10.000 triletnega presajenega gladkega bora (P. strobus), 30.000 macesna (ariža), 40.000 presajene zelene duglazije, 2.000 črne jelše, 2.000 javora (Acer negundo) 400 kom. rdečega hrasta, 2.000 Chamaecyparis Lawsoniana, 500 platan, 5.000 jesenov in 1.000 kanadskih topolov (potaknjencev), skupaj 1.262.000 kom. sadik s predvidenim iskupičkom 139.325 Din. Za oddajo te velike količine raznovrstnih sadik bo treba poleg Slovenije pravočasno zainteresirati direkcije na Hrvaškem in v drugih krajih.

Izdatkov za leto 1927. je predvideno:

1. stroški za nabavo materijala	14.860.—
2. stroški za delo	20.609.—
3. razni stroški (zakupnina, meja, orodje, pisarna, nagrade) .	8.200.—
4. za oddajo sadik	8.500.—
5. enkratni izvanredni stroški (naprava lope 6.000 Din, utvrditev poti 3.000 Din, za razširitev drevesnice 8.831 Din	17.831.—
Vseh predvidenih stroškov: . . .	70.000.—

Ako bo izkupiček manjši, se bodo tudi izdatki sorazmerno znižali, kakor se je tudi doslej delalo.

Prosi, da se poročilo vzame na znanje in proračun za leto 1927. odobri.

Nadoskrbnik Lang predlaga glede drevesnice v Slivnici, naj se vzamejo semena iz različnih višim in da postane drevesnica centralna društvena drevesnica za Slovenijo in za južne kraje. Drevesnica bi morala imeti posebnega stalnega strokovnega organa.

Inž. Lenarčić ml. predlaga, da se ustanovi ze lege nad 1000 m druga drevesnica in da bi na svojem posestvu v Josipdolu dal parcelo v te svrhe na razpolago.

Inž. Urbas: prvotno ni obstojala misel centralizacije drevesnic; drevesnice v višini nad 1000 m obstojajo pri privatnih posestnikih na Pohorju.

Za drevesnico za sedaj še ni mogoče postaviti stalnega osebja in v ostalem smatra, da ni umestno, da bi državno gozdarsko osoblje, kot javni organi, vzgajalo sadike v kupčijske namene.

Poročevalec ing. Ružić v zaključni besedi povdarja, da je drevesnico v Slivnici na predlog Podružnice s posebnim statutom ustanovilo Jugoslovensko Šumarsko Udruženje, katero je v to svrho prepustilo v Sloveniji zbran društveni denar za prve početke. Podružnica je bila stavila ta svoj predlog iz več tehtnih vzrokov. Slovenija je kot nalašč pripravna za šumsko razsadništvo v večjem obsegu, kar so že leta 1920. uvidele nekatere inozemske velefirme in so z raznimi domačini zaplečniki bile že stopile v dogovore za ustanovitev velikega centralnega šumskega razsadnika v Sloveniji za vso državo. Znano je, da so se iz ljubljanske državne centralne drevesnice (najlepše in največje v bivši Avstriji) eksportirale sadike tudi v Grčijo in Malo Azijo s popolnim uspehom. Da se to izkoriščanje naše zemlje z delom nas samih v ogromno korist tujcev prepreči, nadalje, da se pod vodstvom in nadzorstvom veščega domačega strokovnega osebja smotreno pokrene veliko vprašanje pogozdovanja v naši državi, da se zadosti ogromnemu povpraševanju posestnikov po sadikah, za kar naša fiskalična in birokratična državna uprava ni kazala dovolj razumevanja, da se pravočasno ustvari nadomestilo za veliko centralno drevesnico v Ljubljani, ki se je vsled naraščanja Ljubljane — drevesnica se nahaja na eminentnem stavbenem prostoru — morala opustiti, in končno, da staro Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo tudi neko polnovredno doto doprinese pri ustvaritvi Jugoslovenskega Šumarskega Udruženja, za kar je Hrvatsko šumarsko društvo prispevalo krasni Šumarski dom z bogato biblioteko in krasnimi zbirkami, je Podružnica ustanovila veliko društveno centralno drevesnico v Sloveniji. Najpoprej se je mislilo na okolico Ljubljane in Kranja, potem pa se je sprejelo predlog takratnega sreskega in sedanjega mariborskega oblastnega šumarskega referenta g. ing. Janka Urbasa, ki je nameraval ustanoviti drevesnico za lokalno preskrbo s sadikami, da se oboje združi in ustanovi društveno drevesnico v Mariboru.

Jasno je torej, da je že sedaj lepa naša drevesnica v Slivnici mišljena le kot začetek velikopoteznega tozadevnega društvenega šumskokulturnega podjetja s širokimi cilji, katero podjetje pa se mora po sicer skromnih in vendar relativno precejšnjih društvenih denarnih investicijah postopoma razviti iz lastnih sredstev v ponosno, veliko, moderno in samostojno drevo.

Sredstva še ne zadoščaio za postavitev posebnega vodstva. Za prihodnje leto je nameravana prva razširitev drevesnice za 0.5 ha. Nadaljna bo sledila po sredstvih in potrebi. Vprašanje lokalitete pa še ni definitivno rešeno, ker se zdi, da izbrano zemljišče ni prvovrstno. Najbolje bi bilo, da se čimprej mogoče nabavi posebno primerno zemljišče ali manjše posestvo za ta namen. Sedaj pa se nahajamo v stadiju zbiranja kapitala in najširšega populariziranja tega razsadnika. Nadaljno bo torej sledilo po sredstvih in potrebah. Začetek je dober.

Glede na hvalevredno omembo g. nadupravitelja Langa z ozirom na provenijenco semena moram zagotoviti, da se na to pazi, da vzgojene sadike odgovarjajo našim razmeram.

Predlog ing. Lenarčića gre za istim ciljem in mi mu moramo biti posebno hvaležni za pripravljenost, odstopiti v to svrho višinsko gozdno parcelo brezplačno na posestvu v Josip dolu pri Ribnici na Pohorju. Žal, da vsaj za enkrat iz fiskalnih in upravnih razlogov te plemenite ponudbe ne bomo mogli sprejeti. Krog visokogorskih šum tudi ni tako odločilno velik, da bi že sedaj morali deliti naše začetke na razne klimatske sfere. Za navadne razmere bodo zaenkrat gotovo zadostovale tudi sadike iz Slivnice, vzrejene iz visokogorskih semen. Vpoštevanja vredna pa je tudi omemba g. nadsv. ing. Urbasa, da obstoja večje število privatnih gozdnih drevesnic za gozde nad 1000 m. U tem oziru se namerava uvesti kooperacijo z dotičnimi vzgojitelji sadik, kakor je tudi v statutu predvideno.

Omemba g. oblasnega šum. referenta ing. Urbasa na neumestnost, da drž. gozdno osebje obče uprave vzgaja sadike v kupčijske namene, gotovo ni mišljena tako, da bi se to veliko splošno kulturno delovanje teh strokovnih članov Udruženja moralo opustiti. Podjetje je v eminentnem splošnem šumsko-kulturnem interesu in ni dvoma, da to, vsaj začasno na videz postransko delovanje državnega osebja obče uprave ni v nasprotju s službenimi predpisi in nalogami tega osebja. Znano je, da je tudi v prejšnjih časih državno nadzorovalno osebje upravljalo celo vrsto lepih društvenih drevesnic, katere so se tudi morale vzdrževati iz lastnih sredstev (Celovac, Graz in dr.).

Po nekaterih nadaljnjih pojasnilih se je referat ing. Ružića vzel na znanje.

*

Nato se preide k 4. točki dnevnoga reda, predlog proračuna za l. 1927.

Blagajnik inž. Obereigner predlaga, da ostane isti proračun kot za leto 1926. in sicer v znesku 9.900 Din, kar se soglasno sprejme.

K točki 5. dnevnega reda, k volitvam predlaga predsednik, da prevzame posle tajnika inž. Rauter, nadalje predlaga, da se odborniki v glavno upravo potvrde v funkcijah, kar se soglasno sprejme.

V razširitev podružničnega odbora se predlagata inž. Šušteršić in gozdar Krivic, kar se soglasno sprejme.

*

Točka 6. dnevnega reda odpade, ker obstoja samo 1 podružnica in so vsi člani ravnopravni, kar se tudi sprejme.

Točka 7: Eventualija:

Inž. Šivic: Nagrade in premije za uspešno pogozdovanje.

Bivše gozdarsko društvo za bivšo Kranjsko in Primorsko je leta 1896. na svojem XIX. občem zboru sklenilo, da se iz društvenih sredstev podeljujejo kmetskim posestnikom denarne premije za pogozdovanje golih zemljišč.

V izvenrednih slučajih pa, da je podeljevati priznalne diplome.

Na temelju cit. sklepa so se leto za letom razpisovali pogoji, pod katerimi morejo prosilci dobiti določene nagrade.

Prošnje, ki jih je društvo ob določenem roku prejelo, poslalo je bivšemu deželnemu gozdnemu nadzorniku (ki je identičen sedaj z oblastnim šumarskim referentom); ta pa jih je poslal dotičnim sreskim šum. ref., v katerih okolišu se je nahajal pogozdeni objekt prosilcev. Sreski šum. referent, ki mu moraju biti gozdarske prilike v njegovem okolišu znane, je imel prošnjo presoditi in poročati, ali in kako je prosilec zadostil zahtevanim pogojem.

Na predlog dež. gozd. nadzornika (obl. šum. ref.) v Ljubljani odn. v Trstu je društveno predsestvo podeljevalo denarne nagrade, v posameznih slučajih pa priznalne diplome posestnikom, ki so pokazali pri pogozdovanju posebno zanimanje, požrtvovalnost in lepe uspehe.

Med vojno in prva leta po vojni je zanimanje za pogozdovanje sečin in drugih goljav pojenjalo. Marsikdo tudi ni mogel zadostiti niti pogozdovalnim oblastveno odrejenim nalogom.

Zadnja leta pa se odrejena in prostovoljna pogozdovanja gozdnih goljav zopet rednejše izvršujejo, kar je vsekakor potrebno, ker se je posebno ob času, ko so bile cene lesa zelo visoke, prekomerno sekalo.

Sreski šum. referenti prav pohvalno poročajo o posameznih posestnikih, ki se izvenredno trudijo in uspešno prizadevajo, da izpremenijo čimprej goljave zopet v plodonosne gozde. Take posestnike bilo bi vsaj v posameznih slučajih podpreti z nagradami, v posebnih slučajih pa odlikovati z diplomami.

Zato je potrebno, da bi naša podružnica posnemala zadevno akcijo bivšega Kranjsko-primorskega gozd. društva in sklenila, da se odslej zopet

a) podeljujejo denarne nagrade in diplome pod gotovini pogoji, ki naj jih društveni odbor določi.

Za denarne nagrade in za lične diplome so seveda potrebna sredstva, ki jih podružnica nima. Obstoja sicer pri centrali Jugosl. šum. udruženja fond za rasadnike (gozdne drevesnice). Pravilnik za ta fond je natisnjen na str. 57. Šum. lista v letniku 1923. Po čl. 4. tega pravilnika se podeljujejo »potpore i nagrade šumovlasnicima i posjednicima goleti za uzorno pošumljavanje krša i goleti, i to bilo u novcu, bilo u naravi (v sadnicama, sjemenu i sličnem)«, vendar doslej ni bilo ničesar slišati o kaki podpori iz tega fonda za predvideni namen.

V Sloveniji je oblastni šum. referent imenom vel. župana v kulturne svrhe ubožnim in po ujmah prizadetim posestnikom dal iz drevesnic drž. obče uprave brezplačno ali po polovični ceni na razpolago večje število gozdnih sadik, s čimur je oblast izdatno podpirala pogozdovalno akcijo, podružnica pa, kolikor meni znano, doslej ni delovala na tem polju. Ker pa ima podružnica v Slivnici svojo gozdno drevesnico, ki že producira za oddajo sposobne sadike, mogla bi pričeti z brezplačnim oddajanjem sadik v svrhe, ki sem jih opisal ter naj obči zbor tudi v tem pogledu stori primeren sklep.

Kar se tiče pribave denarnih sredstev pa naj podružnica dotlej dokler jih društvena centrala ne more dati na razpolage, skuša dobiti potrebno podporo leto za letom predvsem iz fonda za pošumljavanje, ki obstoja pri Generalni direkciji šuma v Beogradu.

Ako ta poizkus ne bi uspel, naj bi se podružnica obrnila do ljubljanske in mariborske oblasti s prošnjo za dotacijo najpotrebnejših kreditov za tekoče leto — in sicer iz sredstev oblastnih gozdnih zakladov. Zadevna naredba bivše deželne vlade za Slovenijo iz l. 1920. določa v § 3. da se srestva teh zakladov porabljajo — razen v druge svrhe, ki tu ne pridejo v poštev — »za nagrade in podpore za vzorno gozdorejo«. Radi tega je pričakovati, da se podpora za navedene svrhe ne bo odklonila.

Zaključujoč svoja izvajanja predlagam, obči zbor sklení, da se odbor podružnice pooblasti in obveže, da ukrene v najkrajšem času vse potrebno, da se omogočijo podeljevanja nagrad in diplom v smislu mojih predlogov in nasvetov.

K besedi se priglasi ing. Ružić in pozdravlja veleaktuelni predlog predgovornikov. Žal pa se predlogu za breezplačno oddajo sadik iz društvene drevesnice, kakor tudi za podeljevanje nagrad iz društvenega »fonda za pošumljavanje« — kar v praksi pomeni iz dohodkov drevesnice — zaenkrat ne more priključiti. Kakor je že prej navedel pri poročilu o drevesnici, se ista nahaja v štadiju začetnega zbiranja kapitala v svrho začetnega zbiranja kapitala v svrho razširenja obrata in delokroga, čemur bi nasprotovalo tudi najbolj plemenito brezplačno oddajanje sadik. Čim se pa drevesnica v začrtanem smislu primerno razvije, je samoobsebi umevno, da bo »fond za pošumljavanje« tudi v tem oziru mogel v polnem obsegu stopiti v akcijo.

Ob enem opozarja na to, da vsebuje enako določilo tudi statut pokrajinskega gozdnega zaklada. Kolikor mu je znano, tudi iz tega še niso bile podeljevane predlagane nagrade. Prosi, da se predlog inž. Šivica sprejme, toda tako, da se vsaj začasno finansiranje te hvalevredne akcije vrši iz oblastnih in iz centralnega fonda za enkrat od tega izvzame.

Po nadaljni debati se inž. Šivicev predlog v načelu sprejme in pozove podružnični odbor, da to vprašanje prouči in čimprej pokrene.

*

K točki 8. dnevnega reda predlaga vladni svetnik Detela, da naj se vrši prihodnji obči zbor na Gorenjskem in inž. Šivic pripomni, naj se kraj zborovanja prepusti odločbi odbora. Preedlog se sprejme.

K eventualijam omenja predsednik glede sredstev za Spomenknjigo ob priliki 50-letnice šum. društva, da je to častna zadeva članov in naj vsakdo prispeva 100 Din.

Ker ni drugih predlogov in se bliža ura za oficijelni del, zaključi predsednik sejo in se zahvali navzočim za udeležba in izkazano zanimanje.

Ob 17.30 je sledil oficijelni del zborovanja.

Oficijelni del.

Ob 17.30 otvori predsednik inž. Jos. Lenarčić oficijelni del zborovanja in pozdravi kot goste g. vel. župana dr. Otmarja Pirkmayerja, g. sreskega poglavarja vladnega svetnika dr. J. Vončino, g. župana mesta Ptuja dr. Mateja Senčara, g. okrož. sodnika in načelnika Ptujskega muzejskega društva dr. Vladimirja Travnerja, in oblast. komisarja za agrarne operacije vl. svetnika dr. Spiller-Muys-a, ki

so nas počastili in kojih odlično službeno stališče nam daje upanje, da naše stremljenje po ustanovitvi gozdarske škole v Mariboru tudi prospe. Opravičil je načelnika podružnice Slov. lovskega društva v Ptuju g. dr. Franjo Šalamuna.

Nato preide k točki radi ustanovitve gozdarske šole in prosi vse navzoče, da z delom in nasvetom pripomorejo, da dosežemo že dolgo zasledovani cilj. Proračun gozdarske šole se je sicer vposlal centralni vladi, a dosegli nismo pravzaprav ničesar, v proračunu navedeni zneski so se razgubili. Omenja, kako velevažnega pomena je ta zavod za vzgojo gozdarskega naraščaja, da povzdignemo naše gozdove, jih napravimo pristopnim za trgovino. Toda brez centralne pomoči ne bo šlo, treba je dati vladi sliko o razmerah in potrebi šole in v tem oziru se obrača s prošnjo osobito do Velikega župana.

G. Veliki župan se zahvali za iskren sprejem, omenja, da je sam, kakor vsi, uverjen o velikem pomenu, ki ga ima gozdarska panoga za dobro gospodarstvo v v državi in naši ožji domovini. Rad se odzove prošnji, da pripomore do ustanovitve gozdarske šole, obstojajo pa težkoće v vprašanju nastanitve in prosi navzoče, da se izrazijo s kakimi predlogi ter zaključi svoj govor s pozdravom šumarstvu.

G. župan mesta Ptuja, dr. Senčar izreka zborovalcem dobrodošlico na zgodovinskih tleh mesta Ptuja ter želi obilo uspeha.

G. oblastni agrarni komisar dr. Spiller-Muys pozdravi iskreno zborovalce in želi da agronomija in šumarstvo vzajemno delujeta in si ne nasprotujeta.

G. okr. sodnik in načelnik Muzejskega društva dr. Vladimir Trauner pozdravi istotako navzoče na zgodovinsko tako pomembnih tleh Ptuja, se oprošča, da vsled zaposlenosti ni mogel v predpoldanskih urah služiti zborovalcem kot cicerone ter obljublja, da bo po zborovanju po svoji možnosti vse storil. Omenja, kako so se pred stoletji razprostirali v okolici Ptuja obsežni gozdovi, ki so se pa polagoma spremenili v rodovitna polja ter sklepa svoj govor s pozdravom in željo, da doprinese zborovanje vsem obilo pouka in zabave.

Prehajajoč k točki 2. oficijelnega dela zborovanja je sledilo predavanje inž. Šivica »O vztrajnem gospodarstvu v gozdih«. (To predavanje je bilo objavljeno v 7. številki »Šumarskega lista« 1926.).

Predsednik inž. Lenarčič se zahvali predavatelju za njegovo temeljito in jasno delo.

K vprašanju gozdarske šole želi g. Veliki župan, da se sestavi delegacija, ki bi stanovanjsko vprašanje za gozdarsko šolo v Mariboru proučila in mu stavila predloge, da povabi na to vse zainteresovane kroge k anketi, ker mariborska občina sama ne more dosti pripomoči, ker je preobložena z delom in bi to pereče vprašanje lahko ostalo predolgo nerešeno.

Inž. Lenarčič ml. toplo pozdravlja predlog vel. župana in inž. Ružić stavi konkretni predlog, da naj tvorijo to delegacijo inž. Pahernik, inž. Lenarčić ml. in svetnik Urbas, kar se soglasno sprejme.

Dvorni svetnik Rustia prečita na to spomenico v zadevi gozdarske šole in preda 1 izvod g. Vel. županu.

Predsednik inž. Lenarčič zaključi nato oficijelni del zborovanja, ker je dnevni red izčrpan in izreka vsem navzočim še enkrat zahvalo.

*

Po sklepu oficielnega dela občega zbora so si zborovalci ogledali pod vodstvom g. okr. sodnika dr. Vlad. Traunerja zgodovinske znamenitosti na mestnem tr-

gu, ki so ohranjene iz rimske dobe in si nato še ogledali znameniti muzej sam. Žalibog se je mogel ogled izvršiti le površno, ker se je začelo že mračiti.

Drugo jutro ob 6h so se zborovalci udeležili ekskurzije v gozde pri Vurberški graščini, ki je last grofa Herbersteina in ki se je tudi osebno udeležil pohoda. Pred pohodom skozi vzorno urejene sestojine je g. oblastni šum. referent inž. Urbas na mestu sestanka podal kratek oris uprave, kakor sledi:

Veleposestvo Jožefa grofa Herbersteina, s sedežem uprave v Ptuju, sestoji iz 4 krajevno ločenih domen: Ptuj, Vurberk, Hrastovec in Ravnopolje.

Prvotno te domene niso bile združene v rokah ene rodbine. Tako je prišla Ptujska domena po izumrlem rodu Leslie leta 1802. v posest knezov Dietrichsteinov in je postala po smrti zadnjega moškega potomca iz te knežje rodbine dne 10. julija 1858. z ostalimi zemljišči vred alod. L. 1873. je iz alodne mase pridobila celo posestvo za 300.000 kron dražbenim potom iz pijetete do svojega očeta, Terezija grofica Herberstein, najstarejša hči poslednjega kneza Dietrichstein-a. Po njeni smrti 12. III. 1895. je prešla ta domena skupno z domenami na Češkem in Moravskem na sedanjega lastnika.

Domena Vurberk je bila do leta 1885. v posesti grofa Attemsa. Tega leta je kupil to graščino Leibenfrost-Troll za 240.000 kron ter jo povečal z nakupom nekterih zemljišč. Pa že leta 1907. je ta prodal celo posest za 520.000 kron sedanjemu lastniku, kateri je leta 1915. kupil domeno Ravnopolje tako, da so šele od tega leta naprej vse zgoraj navedene domene v posesti sedanjega lastnika.

Zanimivo je zgodovinsko poročilo iz sredine 17. stoletja o sporu med tokratnem mogočnim lastnikom graščine Vurberške z grofom Jurijem Herbersteinom iz roda Hrastovec in lastnikom graščine Ravnopolje — Sv. Janž na Dravskom polju, iz plemenite rodbine Gallerjeve. Med tema dvema je od 1661. naprej obstojal spor radi ribarske pravice ter radi lovenja bobrov v Dravi in njenih pritokih na desnem bregu. Grof Jurij si je skušal prisvojiti te pravice z nasiljem ter je postopal pri tem tako kruto proti podložnikom graščine Ravnopolje, katerim je s svojimi hlapci uničeval polja in razdiral vodne nasipe, da so ga kmetje 31. maja 1677. leta pri enem teh pohodov napadli in ubili. Navedeni spor med obema graščinama pa se je poravnal šele leta 1689.

Kakšno zgodovinsko vlogo je igralo mesto Ptuj, rimski Petovium, je splošno znano. Sedanji lastnik je dal leta 1909. na zapadni strani grajskega hriba kopati, da bi dognal lego rimskega kastela. Pri tem najdene iskopine so doprinesle jasen dokaz, da je na tem mestu obstojala nekdaj slovanska naselbina. (Viktor Škrabar: »Das frühmittelalterliche Graeberfeld auf Schloss Oberpettau«).

Veleposestvo Herbersteinovo obstoja iz 3. krajevno ločenih gozdnih revirjev:

revir Vurberk-Ptuj	. . . . .	652.21 ha
revir Hrastovec	. . . . .	130.63 ha
revir Ravnopolje	. . . . .	118.71 ha
skupaj	. . .	901.55 ha

Vsi ti gozdni reviri so na novo urejeni tako, da tvori vsak revir posebno gospodarsko enoto z lastno gozdno-gospodarsko osnovo za tekočo gospodarsko dobo od 1921. do 1930.

Po tej osnovi znaša redni masni etat za revir

Vurberk-Ptuj	1835	plm
za revir Hrastovec	418	plm
za revir Ravnopolje	400	plm
skupaj . . .	2653	plm

Gozdovi niso obremenjeni s servitutnimi dajatvami. Le pri nekaterih poteh. stezah in studencih obstojajo soužitne pravice okolišnih prebivalcev.

Gozdovi graščin Vurberk, Ptuj in Hrastovec leže v Slovenskih goricah ter v srezu in sodnem okraju ptujskem. Najviša nadmorska višina je 459 m, najnižja 218 m. Značaj je brdovit, klimatične in talne razmere so zadostno označene z vinogradi in kostanjevino, ki tu izborno uspeva. Vsi revirji so obdani večinoma od poljedelskih zemljišč in le deloma od kmetskih gozdov. Proti vladajočim vetrovom v splošnem gozdovi tega veleposestva niso zavarovani, vendar se vsled razmerema ugodne lege ni bati kvarnega vpliva. Revir Ravnopolje leži na aluvijalni naplavini dravskega polja v ravnini.

Slovenske gorice, v katerih ležita prva dva gozdna revirja, imajo v tem delu krepko, rodovito, iz razkrojenih apnenčevih in kremenjakovih konglomeratov obstoječo globoko ilovico. V revirju Ravnopolje je zemlja plitva, bolj suha, srednje humozna in leži na globoki plasti naplavljenega gramoza.

Vse gozdove oskrbujejo kot visoke gozde.

V starih in srednje starih sestojih revirja Vurberk-Ptuj prevladuje bukev, ki zavzema 75% celotne površine. Bukev raste tu na prirodnih, njej odgovarajočih tleh. Vapnasta sveža, krepka ilovica pospešuje njen razvoj in omogoča bujni naravni pomladek. Le tam kjer so skozi desetletja brezobzirno izkoriščali talno steljo, kakor v »Namiznem gozdu«, so tla opešala in kaže vsled tega bukovina pritlikavo, kratko rast. Slednje gozdne dele se spreminja v četinaste, ki dobivajo s svojim bolj položnim koreninskim omrežjem in s svojimi skromnejšimi zahtevami zadostno hrano za normalni razvoj.

V revirju Vurberškem se do sedaj čvrste bukove sestojine spreminjajo v mešane bukove in smrekove. Slednja ima na sosedanjih stojiščih čistih bukovih sestojin, katera niso oslabljena vsled prevelike uporabe listne talne stelje, bujno krepko rast, ki pri mlajših sestojinah dosega letni višinski prirastek do 1 metra, pri starejših pa, kakor to kaže odd. 41 v gozdnem kraju »Ciglenca«, ob primernem sklepu polnolesno in dolgodebelo rast starega drevja.

Okrog l. 1890. so v »Namiznem gozdu« revirja Vurberk večjo površino opešanih gozdnih tal zasadili s črnim borom. Ker se je pa dognalo, da uspeva na teh tleh prav dobro tudi smreka, se je v nadaljnem pogozdovanju rabila le slednja.

Zadovoljiva rast smrekovih kultur na teh tleh kaže, da je od njih pričakovati najboljih gospodarskih uspehov.

Jelka nastopa v revirju Vurberškem le sporadično. Z ozirom na oplodno sečnjo, ko je v tekočem gospodarskem desetletju uvedena v tem revirju, se bode moralo tej črevesni vrsti, posebno pri spopolnitvi podrasta v še stoječih starih sestojinah posvečati večjo pažnjo. Priporočljivo bi tudi bilo, da se po končni sečnji nezadostno zgoščeni bukov mlaj spopolni z naglorastočimi listavci ali četinavci, kakor javorom, na vlažnih legah jesenom, jap. macesnom, duglazijo in tako vzgoji izrazito mešane sestojine s čim bolj dragocenimi lesnimi vrstami.

Sedanje stare bukove sestojine revirja Vurberškega ne kažejo ponekod tistih polnolesnih in dolgih debel, ki bi jih po obstoječih dobrih talnih razmerah morale imeti. Vzroke temu je iskati v nepravilni negi iz prejšnjih gospodarskih dob, v katerih so potom prebiranja najlepša izsekali drevesa, ki bi se bila morala tako iz vzgojnih, kakor prirastnih ozirov ohraniti. Zato tudi v teh gozdnih delih iz naravne zasemenitve nastala, sedaj 40—60 letna bukovina, nima primerne gostoče in rasti, staro drevje pa je kratkodebelno, z močnimi rezkrečenimi krošnjami, porabno le za drva.

Mestoma zaostajajo bukove sestojine v rasti radi oslabelih tal, ki jih je povzročilo premočno izkoriščanje talne listne stelje v prejšnjih dobah, kakor v »Namiznem gozdu«, »Tičnici«, »Ciglenci«. Kjer so pa tla ohranila steljo, imajo primerno produktivnost, ki se vidi na visokoraslih, polnolesnih deblih in v lepo sklenjenih sestojinah.

V preteklem gospodarskem desetletju so posečali vso pažnjo pravočasnemu in pravilnemu trebljenju mladega lesa, ustavili, oziroma omejili so grabljenje stalje in zasadili pravočasno goličave. Uspehe tega postopka kažejo obsežne današnje čiste, smrekove in mešane smrekove in mecesnove kulture.

Načeloma bode vzgajati v prihodnje le mešane sestojine, ne toliko radi vremenskih neprilik, ki vsled ugodnih klimatičnih in terenskih razmer nimaju velikega vpliva, temveč zato, da se ohrani talna produkcija in s tem omogoči večja donosnost gozda.

Med škodljivci se je do sedaj opažalo le koreninsko glivo (Agaricus melleus) v sestojinah črnega bora, ki je mestoma uničila to kulturu. Poškodbe po žuželkah so tako neznatne, da ne pridejo v poštev. Pač pa se mora, kakor že ponovno navedeno, omeniti zle posledice, ki so nastale vsled grabljenja talne stelje. Povzročna škoda se z vrednostjo dobavljene stelje ne more kriti.

V lovskem oziro kažejo vsi gozdni revirji v tem okraju običajno slabo stanje divjačine. V revirju Vurberškem je poleg srnjadi najti fazane, zajce, poljske jerebice in med škodljivo divjačino lisice, redko kune ter običajne ujede med perutnino.

Mali obsegi tega samostalnega lovišča in slabo oskrbovana okolíška zakupna lovišča onemogočujejo vsak npredni razvoj lovstva.

Ob zaključku pohoda se je predsednik podružnice zahvalil grofu Herbersteinu za vse, kar se je zborovalcem koristnega in podučnega nudilo povodom ekskurzije.

Zborovalci so nato ogledali graščino Vurberk, ki je oddana v najem in kjer so si ruski zdravniki ustanovili sanatorij za bolne na pljučih.

Ekskurzija je končala z zakuskom pri graščinski zidanci pod gradom, kjer se je izrekla zahvalna beseda vodji Heerbersteinove uprave in vsem činiteljem, ki so skrbeli za priredítev in točno izvedbo spretno zasnovanega razporeda.

IZVADAK

iz zapisnika V. (50-te) redovne glavne skupštine J. Š. U. održane 10., 11. i 12. oktobra 1926. u Zagrebu.

Prema priopćenom programu otvorio je u 9 sati predsjednik Dr. Djoka Jovanović svečanu skupštinu u proslavu 50 godišnjice opstanka Šumarskog Udruženja, pozdravivši prisutne visokodostojanstvenike, zamjenike odsutnih, delegate raznih udruženja i korporacija, goste i članove učesnike. Naročito je toplo pozdravio seniore i utemeljače našega društva, koji nisu žalili ni truda ni troška, da prisustvuju 50-toj skupštini društva, kojem su oni bili utemeljači.

Svečanom otvorenju ove skupštine bili su prisutni gg. Novak Lujo, pomoćnik i zastupnik Ministra Šuma i Rudnika; Dr. Mile Kramarić, vel. župan zagrebačke oblasti; Matić Svetozar, armijski gjeneral i komandant armije; Radovanović Stevan, divizijski gjeneral i komandant mjesta; delegati čehoslovačkog šumarskog udruženja Ing. Malec i Kodon, poljski konzul i delegat poljskog šumarskog udruženja; Dr. Adolf Cuvaj, predstavnik trgovačko-obrtničke komore u Zagrebu; Dr. Stipetić, predstavnik udruženja inžinjera i arhitekata; Dr. Frangeš Oton i Dr. Nenadić Gjuro, predstavnici gospodarsko-šumarskog fakulteta u Zagrebu; Ing. Koprivnik Vojko, predstavnik poljoprivrednog fakulteta u Beogradu; Slavko Vodvarška, kao delegat Jugoslovenskog novinarskog udruženja, sekcije Zadreb. Od naših seniora, koji su bili osnivači našega društva prisutni su bili: Laksar Dragutin, upravitelj gjurgjev. imovne općine u. m.; Demetrović Djuro, zem. šum. savjetnik u. m. i Dojković Vilim, šum. nadzornik u. m.

Nakon pozdrava predsjednika pročitani su brzojavni i pismeni pozdravi, koji su stigli kongresu. Kongres su pozdravili: Dr. Uzunović Nikola, predsjednik Ministarskog Savjeta; Ing. Heinzel Vjekoslav, načelnik grada Zagreba; Dragutin Uzun-Mirković, divizijski gjeneral; Dr. Vlajinac Milan, dekan poljoprivrednog fakulteta u Beogradu; Srpsko poljoprivredno društvo Beograd; Udruženje studenata šumara Beograd; Udruženje šumarskih podčinovnika Vinkovci; Uredništvo Bosanskog Šumara Sarajevo; Stamenković Miodrag, gener. direktor; Ilić Slavoljub, načelnik; Jovanović Milorad, pomoćnik general. direktora; Karop Karlo, direktor; Divjak Manojlo, inspektor; Činovnici i službenici inspektorata za pošumljenje krasa i goleti, Senj; Jekić Jovan, direktor u. m. Beograd; Marković Milan, direktor Aleksinac; Šacki Valentin, Skoplje; Hefner Josip i Marušić Mijo iz Djakova; Ing. Fürst Bedrich, predsjednik čehoslovačkog šumarskog udruženja; Dr. Šiman Karel, gener. direktor čehoslovačkih državnih šuma i dobara, Prag; Poljsko šumarsko udruženje, Varšava Zwiazek Zawodowy Lesnikow w Rzeczypospolitej Polskiej); Švicarsko šumarsko udruženje, Zürich (Das ständige Komite des Schweiz. Forstvereins); Cajander, gen. direktor u ime gen. direkcije šuma Finske, Helsingsfors; Šumarsko društvo Finske i udruga za gajenje šuma u Finskoj, Helsingsfors; Institut za šumske pokuse Švedske, Stockholm; Hang, predsjednik šumarskog udruženja norveškog, Oslo; Jelstrup, gen. direktor šuma Norveške, Oslo; Šumarska komisija, London (Forestry Commission); Austrijsko šumarsko udruženje, Beč;

Udruženje austrijskih vlastelinskih šumarskih činovnika, Beč (Güterbeamterverband Oestereichs); Njemačko šumarsko društvo, München (Deutscher Forstverein); Njemačko šumarsko društvo, Trippstadt.

Nakon što su se gosti i delegati zahvalili na pozdravima predložio je predsjednik, da se pošalju sa kongresa brzojavni pozdravi u prvom redu Njegovom Veličanstvu Kralju, što je skupština jednoglasno i aklamacijom prihvatila. Po tom su odaslani slijedeći brzojavi:

Njeg. V. Kralju Aleksandru I.

Beograd.

Proslavljujući svečanu pedeset godišnjicu svoga opstanka i delanja u lepom Zagrebu, Jugoslovensko Šumarsko Udruženje smatra svojom prvom i najsvetijom dužnošću, da u dubokoj odanosti i vernosti pozdravi Vaše Veličanstvo, svoga Visokog Pokrovitelja, kličući:

Da živi Vaše Veličanstvo;
Da živi ceo Kraljevski Dom.

Ministru Šuma i Rudnika

Beograd.

Sa proslave pedeset godišnjice Jugoslovenskog Šumarskog Udruženja šalju učesnici Vašem Gospodstvu iskrene pozdrave, moleći Vas, da svojom moći i ugledom štite interese cijelokupnog šumarstva.

Ministru Zemedelstvi

Praha.

Jugoslovensko Šumarsko Udruženje slaveći svoju pedeset-godišnjicu pozdravlja Vaše Gospodstvo s molbom, da poradite na učvršćenju i procvatu slavenskog šumarstva.

Čehoslovačkom šumarskom udruženju
(Ustredni Jednota Československeho Lesnictva)

Prag.

Sa proslave 50-godišnjice šalje Jugoslovensko Šumarsko Udruženje bratskom društvu iskrene pozdrave.

Poljskom šumarskom Udruženju

(Zwiazek Zawodowy Lesnikow w Rzeczypospolitej Polskiej)

Varšava.

Bratskom društvu šalje Jugoslovensko Šumarsko Udruženje sa proslave svoje 50-godišnjice iskrene pozdrave.

Miodragu Stamenkoviću

Generalnom Direktoru

Beograd.

Jugoslovensko Šumarsko Udruženje pozdravlja Vaše Gospodstvo sa svoje 50-godišnjice i moli Vas da mu i ubuduće poklonite svoju vrijednu pažnju.

Nakon što je dovršen ovaj dio svečanog otvorenja kongresa dobio je riječ ing. Petar Manojlović direktor iz Čačka, koji je u vanredno lijepom predavanju izložio posljedice i uzroke sušenja naših hrastika. Njegovo predavanje saslušano je vecma pažljivo, a po dovršetku bio je predavač od kongresa burno pozdravljen.

Ovim predavanjem završen je svečani dio kongresa, pak se poslije podne istoga dana prešlo na dnevni red t. j. na rješavanje predmeta i poslova odredjenih za ovaj kongres.

Izvještaj glavne uprave o društvenom radu u godini 1925.-26., stanje društvene imovine i fondova, zatim izvještaj nadzornog odbora primio je kongres jednoglasno na znanje i podijelio je razrešnicu upravnom i nadzornom odboru.

Učesnici kongresa uvidjajući ogroman rad oko uredjenja Spomen-knjige, njezinog štampanja, organizatornog rada, kojeg su u razmjerno kratkom vremenu savladali urednik, prof. Dr. Aleksandar Ugrenović, ing Ivan Čeović — izrazili su obojici svoje priznanje i pohvalu.

Kako su sekcije rada već 9. oktobra većim dijelom posvršavale svoje radove i donijele rezolucije, to se je prešlo odmah na izvještaje tih sekcija i na rasprave o rezolucijama.

Ponajprije se je riješilo pitanje reorganizacije sekcija, koja je obavljena u slijedećem pravcu:

I. Sekcija: Šumska politika, zakonodavstvo i uprava, ostaje i nadalje kao takova;

II. Sekcija: Pošumljenje krasa i goleti, III. Sekcija: Gojenje i čuvanje šuma i šumska produkcija; IV. Sekcija: Prikaz, opis i ocjena šuma — spajaju se u jednu sekciju pod naslovom II. Sekcija: Podizanje i čuvanje šuma;

V. Sekcija: Agrarna reforma; postaje III. Sekcijom, pod istim naslovom.

VI. Sekcija: Promet industrija i trgovina, postaje IV. sekcijom pod naslovom: Uporaba šuma, trgovina i industrija. Ovoj sekciji priključen je iz III. sekcije odio: za šumsku produkciju.

VII. Sekcija: Šumarska terminologija — postaje V. sekcijom pod istim naslovom.

VIII. Sekcija: Prosvjeta — postaje VI. sekcijom pod istim naslovom.

IX. Sekcija: Propaganda i finansije — postaje VII. sekcijom pod istim naslovom.

X. Sekcija Lov — postaje VIII. sekcijom pod istim naslovom.

Nadalje je usvojeno, da u svaku sekciju udje najvše deset članova, od kojih je svaki moralno obvezan, da godišnje izradi jedan obrazložen prijedlog, obzirom na prilike u svom kraju i da ga podnese Udruženju na daljnji rad tijekom godine, a najkasnije barem dva mjeseca prije skupštine.

Sjedište predsjednika i tajnika sekcije je neobvezatno.

Prijedlog dostavlja glavna uprava predsjedniku sekcije, koji će voditi brigu o razradi predmeta.

Jedno lice ne može biti članom više sekcija.

Za predsjednike sekcije izabrao je kongres slijedeće članove i to za:

I. Sekciju: Ing. Jovu Metlaša, direktora u m., Zagreb.

II. Sekciju: Dr. Gjuru Nenadića, sveuč. profesora, Zagreb.

III. Sekciju: Ing. Peru Rohra, vlast. šum. savjetnika, Našice.

IV. Sekciju: Ing. Josipa Lenarčića, industrijalca, Vrhnika, kod Ljubljane.

V. Sekciju: Dr. Andriju Petračića, sveuč. profesora, Zagreb.

VI. Sekciju: Dr. Andriju Petračića, sveuč. profesora, Zagreb.
VII. Sekciju: Ing. Srećka Madjarevića, šum. nad. u m., Zagreb.
VIII. Sekciju: Vilima Dojkovića, direktora, Vukovar.

Nakon reorganizacije sekcija saslušao je kongres izvještaj pojedinih sekcija i prihvatio je slijedeće rezolucije:

Od I. sekcije: Šumska politika, zakonodavstvo i uprava:

»Povodom predloga Ministarstva finansija, da se Ministarstvo Šuma i Rudnika reorganizira na taj način, da se broj postojećih odjeljenja svede samo na dva odjeljena i to u administrativno i šumarsko odeljenje, Jugoslovensko Šumarsko Udruženje na svojoj V. redovitoj godišnjoj skupštini nalazi, da je ovakova reorganizacija neizvediva, jer poslovi uprave (gazdovanje) državnim šumama kao i nadzor nad komunalnim i privatnim šumama zahtjeva mnogo detaljniju organizaciju Ministarstva žuma i Rudnika.

Jugoslovensko Šumarsko Udruženje priznaje, da organizacija Ministarstva i Generalne Direkcije Šuma, kakva je danas, ne odgovara poslovima i zadaćama, koje treba da vrši Ministarstvo i Generalna Direkcija, te će o organizaciji kako je Udruženje zamišlja, u najkraćem vremenu izgraditi detaljan prijedlog na principima odvajanja uprave državnih šuma od uprave i nadzora nad nedržavnim šumama i podneti ga Ministarstvu Šuma i Rudnika. Nadalje J. Š. U. nalazi, da šumarsko računovodstvo i finansije treba bezuslovno da ostane u tijesnoj vezi sa upravom i gazdovanjem šuma«.

Od II. sekcije: Podizanje i čuvanje šuma:

a) »Glavna skupština Jugoslovenskog Šumarskog Udruženja prigodom svoje 50-godišnjice upućuje apel na Ministarstvo Šuma i Rudnika i na Narodno Predsjedničtvo, da se godišnje osiguravaju u državnom budžetu što izdašnije sume u svrhu pošumljivanja krša, goleti i živog pijeska — imajući u vidu interese svih naših krajeva gdje nalazimo goleti, krš i nepošumljeni živi pijesak — imajući u vidu, da se pošumljivanje živog pijeska završi u narednih 10 godina, da se na kršu i goletima umjetnim načinom pošumi godišnje barem 5000 hektara, a putem resurekcije barem 10.000 hektara, davajući potpore i nagrade privatnicima koji pokažu stvarnoga rezultata na pošumljivanju.

Akciju oko pošumljavanja krša i goleti neka i dalje vodi Ministarstvo šuma i rudnika — no apelira se na Ministarstvo prosvjete, da izda što češći apel na učitelj ki personal, radi odgajanja mladeži u pravcu čuvanja i odgajanja šuma.

Podjedno se apelira na Ministarstvo unutrašnjih djela, da ima u vidu interese narodnog gospodarstva pri uredovanju organa toga Ministarstva u šumarskim predmetima, a naročito pri uredovanju o štetama počinjenim u šumama. Znajući da opraštanje kazna ima redovno loše posljedice po šume, Jugoslovensko Šumarsko Udruženje apelira na Ministarstvo Šuma i Rudnika i Ministarstvo unutarnjih djela, da se po mogućnosti dosadanja praksa u ovom pravcu ne ponavlja.

Iz razloga, što je pitanje pošumljavanja na kršu, goletima i živom pijesku usko vezana sa pitanjem paše u tim krajevima, apelira se na Ministarstvo poljoprivrede i Voda, da obrati naročitu pažnju podizanju gospodarstva u tim krajevima uopće, a napose da proučí pitanje pašarenja kako ne bi izvršivanje pašarenja smetalo što intenzivnijem pošumljivanju.

Podjedno se apelira na Ministarstvo Vojske, da na podesnim mjestima pripomogne pošumljivanju — analogno dosadanjem radu izvjesnih vojnih komanda u ovome pravcu«.

b) »Neke naše rijetke vrste drveća (Picea omorica Panč; Pinus leucodermis Pinus Peuce) čine danas tek male sastojine, a neke gotovo izumiru. (Picea omorica Panč) ove sastojine mnogo trpe od lošeg gospodarenja, od pastira, od paše marve, a napose od požara, kojega u glavnom prouzrokuju pastiri. Tako je jedan dio sastojine od Picea omorica Panč. u šumama kod Žlijeba (Višegrad, Bosna) na »Stolcu« stradao od požara te je na tom mjestu ostao goli krš.

Apelira se na Ministarstvo Šuma i Rudnika, da se sve ovakove sastojine ili barem dio istih proglase prirodnim spomenicima sa karakterom zabrambene šume. Ovakove sastojine trebalo bi posebno mapirati i s njima posebno gospodariti, a napose imade se u njima kao i u zaštitnom okrugu oko njih zabraniti svaka paša.

Iz razloga, što brza sječa zatire i posljednje ostatke naših starih šuma »hrasta lužnjaka« poznatih u cijelom svijetu pod imenom »Slavonske hrastove šume«, koje i stranci dolaze u novije vrijeme da vide i proučavaju, bilo bi u interesu našeg šumarstva, da se barem 200 katastralnih jutara tih šuma u državnoj šumi Prašnik sačuva od sječe i uzdržava kao prirodni spomenik onih šuma, po kojima je naše šumarstvo došlo na glas po cijelom svijetu i od kojih je naša domovina i naš narod dosada tolike koristi crpio«.

c) »Iz razloga, što se od dana u dan u sve većoj mjeri pojavljuju razni zarezници-štetočinje u našim šumama, prouzrokujući sve osjetljivije i veće štete po našu privredu (na pr. sušenje hrastovih šuma), a da šumovlasnici ne poduzimaju gotovo nikakovih obrambenih mjera, pa iz razloga, što se redovno ne čiste od zamuljivanja, ni naravni a ni umjetni vodotoci i odvodne grabe u šumama — čime nastaje stagnirajuća voda — skreće se pažnja Ministarstvu Šuma i Rudnika, da se pomenutim činjenicama obrati što prije — što intenzivnija pažnja.

Od potrebe je, da Ministarstvo Šuma i Rudnika izda strogu naredbu za čišćenje (tamanjenje) štetočinja — prema propisima zakona o šumama i da vodi što intenzivniju brigu oko izvršenja naredjenja, bilo čišćenja štetočinja, bilo o držanju reda u vodotocima«.

d) »Iz razloga, što se u mnogim šumama dozvoljava pod nadležnim vlastima čista kao i neka neobična vrsta sječe srednjodobnih, zdravih hrast. sastojina, koja se sastoje u vadjenju iznad 30 cm. debelih stabala u mladim hrastovim šumama, namjenjujući tako slabijem drveću funkciju buduće glavne sastojine, pa iz razloga, što se to dozvoljava danas, kad naše šumarstvo proživljuje krizu radi velikog sušenja hrast. šuma, koje se moraju brzo sječi i drvo iz šume brzo izvažati, te iz razloga, što mnoge posječene hrastove šume nisu ni djelomično pošumljene hrastovim žirom,, nego se prepuštaju prirodi, da ih ova pošumi bilo kojim vrstama drveća i bilo u koje vrijeme, a zatim iz razloga, što se u velikom dijelu naših šuma ne gospodari danas po odobrenim gospodarskim osnovama, nego se dozvoljavaju prethvati na dugačko vrijeme i preko polovice ophodnje (turnusa), koji se način gospodarenja sa šumama protivi svim načelima pravilnog i urednog gospodarenja, te vodi sigurnoj i brzoj propasti naših šuma i znatno umanjuje ugled šumarskog stališa, koji je zvan, da u prvom redu vodi brigu o uzgajanju šuma. — Glavna skupština Jugoslovenskog Šumarskog Udruženja apelira na Ministarstvo Šuma i Rudnika, da se preduzme sve što je od potrebe, kako bi se šume sačuvale od svih pomenutih pojava u našem šumskom gospodarstvu«.

e) »Zadnjih godina učestali prehvati naših šuma bez razlike vlasništva, koji sižu na ovije do tri perijode odnosno preko polovine ophodnje. Pošto su prethvati na sječi dozrijevajućih sastojina teoretski dozvoljeni samo za polovicu I. perijode odnosno u naročitim slučajevima jedva za cijelu prvu perijodu od 20 godina, to

jače iskorištavanje šuma u sadašnjici na račun budućih gereracija dovodi do potpune propasti takovih šuma, jer se tako posvema uništuje njihov temeljni kapital, koji je u dvije do tri prve periode redovno sadržan do dvije trećine njegove vitine.

Jednako tako uvode se u novije vrijeme za naše šume vrlo štetni »eksploatacijoni planovi«, koji se odnose samo na sječu drvne mase najstarijeg dobnog razreda šume.

Pošto gospodarska osnova veže u organsku cjelinu sve sastojine od najmladjih do najstarijih, to je takav »eksploatacioni plan« štetan za pravilno i valjano iskorištavanje naših šuma, a to još time više, što on sa malo podataka o zbiljnoj masi šume ne može nadomjestiti brižno sastavljenu gospodarsku osnovu šume.

Dalinje zlo, koje se u naše šume uvodi jest skraćivanje ophodnje. Odabrane finansijalne ophodnje za hrastove šume od 120—140 godina skraćuju se na 60—80 godina te se tako nepravilno dobiveni višci na drvnim masama iznašaju na drvno tržište, nanoseći time ogromne štete našoj budućoj drvnoj industriji.

Sastavljena gospodarska osnova za šume postavlja cilj daljnjem gospodarenju sa šumom, koji se sastoji u što boljem iskorištavanju u šumu uloženih kapitala, te ona zbog toga predstavlja operat od visoke vrijednosti, koji se ne bi smio naglo izmjenjivati, što vodi do nepotrebnih eksperimenata, koji ni u jednoj grani privrede nisu od toliko velike štete kao u šumskom gospodarstvu.

Glavna skupština J. Š. U. uvidja svu štetnost, koja se time nanosi našemu šumskom gospodarstvu te zaključuju svratiti Gospodinu Ministru Šuma i Rudnika pažnju na te okolnosti, kako bi se za vremena otklonile odatle nastale štete kako za napredak samog šumskog gospodarstva, tako i cjelokupnog nacijonalno-ekonomskog života našeg naroda.

Nadalje obzirom na veliku krizu u drvarskoj industriji i trgovini i obzirom na to da iznašanje na prodaju velikih šumskih objekata tu krizu još više uvećava i ubija cijenu drvarske robe, glavna skupština J. Š. U. zaključuje da naročitom predstavkom zamoli g. Ministra Šuma i Rudnika da se prekine s prodajom velikih šumskih objekata u sadanje doba velike krize šumske industrije a naročito, da se posavska hrastovina ne prodaje u velikim objektima, nego da se prodaju redovite sječine po gospodarstvenoj osnovi, kako je to i do sada bilo. Dosljedno tome, da se odmah obustavi prodaja šume Prašnika i šume Psunj«.

f) »Unatrag nekoliko godina na zahtjev privatnih posjednika šuma, dozvoljava se sječa svih stabala iznad 30 cm. debljine. Taj način sječe šuma nepoznat je u stručnoj šumarskoj literaturi, jer se on ne može ubrojiti ni u jednu poznatu vrst sječe šuma, kao što je gola, oplodna i prebirna sječa šuma.

Na taj način preostalim tankim i zakržljalim stablima namjenjuje se funkcija buduće glavne sastojine, što ona ne mogu biti, jer ta sitna i zakržljala stabalca ne posjeduju ni jednoga šumsko-uzgojnog uslova, da budu nosioci buduće glavne sastojine.

Budući da se time upropašćuju prostrane, marno uzgojene i po tome mnogo vrijedne šume privatnih vlasnika šuma, to glavna skupština J. Š. U. zaključuje, da se Gospodinu Ministru Šuma i Rudnika svrati pažnja na tu okolnost, te da se u buduće ni pod kojim uslovom ne dozvoljavaju drugi načini sječa šuma, doli onih načina koji su do sada poznati u šumarskoj nauci za pojedinu vrst drveća i načina uzgajanja šuma«.

Od IV. sekcije: Upcraba šuma, trgovina i industrija.

»Jugoslovensko šumarsko Udruženje sa žalošću konstatira teško stanje općih prilika glede unovčenja šumskih produkata i osobito teško stanje šumske industrije i trgovine.

Uzrok leži u tome, što su naši produkti na svjetskim tržištima preskupi, jer su preopterećeni prevelikim produkcijonim troškovima i poteškoćama, koje se odnose na: kapital, promet, carinsku i trgovinsku medjunarodnu politiku i visoku režiju.

U svrhu nužne pomoći se zahtjeva:

1. U pogledu kapitala: uredjenje i stabilizacija valutarnih i finansijskih prilika u državi; kreditiranje prevoznine surove robe na pilane kao i omogućivanje davanja izravnih kredita šumskoj industriji od strane korporacija šumovlasnika.

2. U pogledu prometa: revizija tarifalnih stavki obzirom na vrijednost i uporabivost gotove robe (n. pr. drveni ugljen i razni manje vrijedni materijal); prilagodjenje prometne politike našim državnm potrebama i pravodobna dostava potrebnih prevoznih sredstava našoj šumskoj industriji, jer u tom pogledu vlada danas veliko pomanjkanje; valja omogućiti našim eksporterima direktne tarife za reekspediciju iz skladišta.

3. U pogledu carine i carinske politike: da se prilikom sastavljanja medjudržavnih trgovinskih ugovora posveti sva pažnja našim zaštitnim carinama tako, da se omogući izvoz naših konačnih produkata, jer je danas izvoz gotove robe u većoj mjeri nemoguć.

4. U pogledu režije: revizija socijalnog zakonodavstva osobito obzirom na osiguranje radnika; sniženje općinskih nameta; bezcarinski uvoz za potrebštine šumske industrije; pospješenje i pojeftinjenje carinske manipulacije; prilagodjenje i valorizacija šumskih taksa obzirom na kupnju«.

Od VI. sekcije: Prosvjeta.

a) »Da spoznaja koristi i važnosti šumarstva uhvati što dubljeg korijena u najširim narodnim slojevima valja:

1. Držati pučka predavanja po gradovima i selima. Svotu od 10.000 Dinara za trošak putovanja moralo bi Udruženje unašati u svoj redovni godišnji budžet.

2. Valjalo bi sastaviti poučne članke iz šumarstva za čitanke osnovnih i šegrtskih škola.

3. Valjalo bi »Berošićevu Literarnu Zakladu« dotirati s izvjesnom svotom iz društvenih sredstava, da ona bude mogla sa svojim kamatima honorirati vrijedne brošure i knjige iz šumarstva«.

b) »Jugoslovensko šumarsko udruženje sabrano na proslavi svoje pedesetgodišnjice u Zagrebu, sa zadovoljstvom i veseljem konstatira, da je uspjelo u pitanju ustanovljenja niže šumarske Škole u Mariboru odstraniti sve osnove tehničke zapreke. Time je dana mogućnost, da se zadovolji dugogodišnjim potrebama i željama maloga i srednjega šumarskog posjednika čitave države.

No iz nerazumljivih razloga ispao je kredit za ustanovljenje te škole iz ovogodišnjeg budžeta, koji je već od god. 1921.-22. bio predvidjen u budžetima, a nije se mogao radi navedenih tehničkih zapreka privesti svrsi.

Jugoslovensko Šumarsko Udruženje naglasuje veliku narodnogospodarsku važnost te škole za opstanak našeg malog i srednjeg šumoposjednika i naših šuma, naročito za vreme gospodarskih kriza kakova je današnja.

Jugoslovensko Šumarsko Udruženje moli obzirom na to, mjerodavne faktore, da se bezuvjetno unese u budući budžet za god. 1927.-28. potreban kredit i da

se već sada preduzmu sve potrebne priprave, kako bi se niža šumarska škola u Mariboru mogla otvoriti početkom školske godine 1927.-28.«.

Od VIII. sekcije: Lov.

I. »Povodom toga, što je riješenjem Gospodina Ministra za agrarnu reformu od 22. septembra 1926. broj 32.560 ponovno potaknuto pitanje provadjanja naredbe Ministarstva Šuma i Rudnika od 17. IV. 1924. broj 12.377.-1926. Jugoslovensko Šumarsko Udruženje pozivno na svojoj glav. skupštini u Sarajevu 1924. u istom predmetu donešenu rezoluciju -- smatra svojom dužnošću, da se ponovno umoli Gospodina Ministra Šuma i Rudnika, da bi izvolio do donešenja novoga zakona o lovu odnosno do definitivnoga prenosa gruntovnoga prava vlastništva na interesente agrarne reforme staviti van snage, napred citiranu naredbu broj 12.377-1926. iz ovih razloga:

1. Ova se naredba kosi sa osnovnim načelima zakona o lovu od 27. IV. 1893 po kojem je pravo vršenja lova na teritoriju Hrvatske i Slavonije iz uzgojnih razloga vezano na pravo vlasnosti zemljišta, dok se ovom naredbom oduzima sadanjem vlasniku zemljišta pravo vršenja lova, koje izvire iz prava vlastništva zemlje.

a) Ova je naredba i bez obzira na napred navegeno u praksi neizvršiva, jer agrarnom reformom za sad još uvijek ekpropriisano zemljište nema definitivno utvrdjenih granica, već podleži čestoj, malo ne godišnjoj prostornoj promjeni.

b) Racijonalni uzgoj lova na ovako privremenoj prostrano promjenljivoj površini ne samo što je nemoguć, već je naprotiv i sadanje stanje plemenite divljači time ugroženo, a na znatnu štetu jedne važne narodno-gospodarsko-privredne grane.

c) Što držimo, da je državna šumska uprava, kojoj u svrhu racijonalnog uzgoja divljači ne stoje na raspoložbu dostatna novčana sredstva, a nema ni izgleda da će državni godišnji proračun potrebu svakoga izdatka predvidjeti, nepodesna za upravu takovih lovišta.

d) I konačno zato, što ta naredba u pitanju izlučenja lovišta zauzima i naročito fiskalno stanovište računajuć sa prihodima, koji bi unilazili sa naslova zakupnine u svrhu agrarne reforme, te sa time organizaciju racionalnog uzgoja divljači na tim lovištima time posve onemogućuju.

II. Da se izda naredba svim lovačkim udruženjima u državi, da trećina lovišta, kojega imaju u zakupu, ima biti trajno pod strogom zabranom od izvršavanja lova u svrhu, da se tim zabranama divljač uzgoji.

III. Da se izda odredba svima direkcijama šuma, da se državna lovišta ne izdaju u zakup privatnicima, već da se ista u vlastitoj režiji uzdržavaju. U svrhu pokrića troškova i rentiranja lovišta mogu se izdavati samo pojedinačne dozvole za ubijanje pojedine vrsti divljači.

IV. Da se kod svih direkcija šuma imenuju lovni referenti u osobi šumarskih stručnjaka, koji će se referenti starati za uzgoj i podizanje lova i odredjivati zabrane u tim lovištima.

Nakon što je kongres salušao i primio gornje rezolucije prihvaćen je budžet za godinu 1927. koji iznosi:

Primici: 395.100 Din.

Izdaci: 377.013 Din.

Konačno je kongres pristupio k izboru novih članova glavne uprave, koji su se imali birati na mjesto onih, kojima je po pravilima mandat ove godine istekao.

Istaknute su bile tri listine i to

Listina starog odbora sa nosiocem liste Drom Djokom Jovanovićem.

Listina novog odbora sa nosiocem liste Drom Djokom Jovanovićem.

Listina novog odbora sa nosiocem liste Ing. Josipom Lenarčićem, dosadanjim potpredsjednikom.

Većinu je dobila nova lista Dra Lenarčića, te su prema tome izabrani:

Za predsjednika: Ing. Josip Lenarčić;

Za potpredsjednika: Ing. Risto Stojanović,

Za tajnika: Ing. Žarko Miletić,

Za odbornke: Ing. Josip Grünwald, Ing. Pero Rohr, Ing. Kajo Grubić, Ing Svetozar Nedimović, Ing. Roman Sarnavka, Savo Bojić, Ing. Vojko Koprivnik, Dr. Josip Balen, Ing. Ilija Slijepčević, Ing. Marjan Jerbić,, Božo Stamenković, Ing. Slobodan Baranac, Ing. Aleksandar Bogičević, Ing. Orestije Krstić, Josip Goeberer, Dr. Andrija Petračić Franc Lang, Ing. Franc Pabernik, Ing Milovil Markić, i Ing. Franc Sevnik.

U nadzorni odbor: Ing. Marko Babić, Ing. Josip Rustija, Jovan Simonović, i Rudolf Erny.

Za zamjenike nadzornog odbora: Dr. Vladimir Škorić i Zdenko Vilder.

Od stare uprave ostali su i nadalje:

Podpredsjednici: Miloš Ćirković i Ing. Vilim Čmelik,

Tajnik: Ing. Ivan Čeović,

Blagajnik: Milan Drnić.

Odbornici: Mihajlo Ljuština, Petar Bambulović, Vilim Dojković, Ing. Pero Manojlović, Ing. Hugo Sacher i Ing. Dragoljub Petrović.

Na treći dan kongresa održana je ekskurzija u šumu Trstika kraj Novske, kako je to u programu bilo i predvidjeno.

Ekskurziji je učestvovalo oko 70 članova, koji su pod vodstvom direktora Ing. Šebetića i ostalih činovnika vinkovačke direkcije, pregledali pomenutu šumu, koja je vanredno stradala usljed sušenja.

Kako predavač o temi sušenja hrastika sa prvog dana kongresa Ing. P. Manojlović nije prisustvovao ekskurziji to je dužnost tumačenja preuzeo prof. dr. A. Langhofer, koji je u lijepom predavanju iznesao uzroke sušenja, pokazujući to na licu mjesta na pojedinim stablima.

Poslije dovršene ekskurzije razišli su se učesnici u raznim smjerovima svojim kućama i time je peti redovni kongres Jugoslovenskog Šumarskog Udruženja kao i proslava njegove 50-godišnjice dovršena.

ИСКАЗ УПЛАЋЕНЕ ЧЛАНАРИНЕ У МЈЕСЕЦУ СЕПТЕМБРУ ГОД. 1926. РЕДОВИТИХ ЧЛАНОВА:

Инг. Стјепан Микша, Бриње, 50 Динара за год. 1926.; Инг. Дане Коњар, Кључ, 5 Дцн. за упис год. 1926.; Инг. Јелача М. Ђорђе, Сењ, 50 Дин. за год. 1926.; Инг. Валентић Ернест, Апатин, 50 Дин. за год. 1926.; Аугнер Алоис, Бос. Блатница, 150 Дин. за год. 1924., 1925. и 1926.; Борислав Ковачић, Мркопаљ, 50 Дин. за год. 1926.; Јован Симоновић, Београд, 50 Дин. за год. 1926.; Инг. Гавран Љубом. Теслић, 105 Дин. за год. 1925. и 1926., те за упис 5 Дин.; Инг. Мафировић Драг., Загреб, 50 Дин. за год. 1926.; Ерниј Рудолф, Загреб, 100 Дип. за год. 1925. и 1926.; Вундсам Алекс, Сарајево 100 Дин. за год. 1925. 1926.; Владимир Тешановић, Сарајево, 50 Дин. за год. 1926.; Јурај Тонковић, Локве 60 Дин. упис и чланарина за год. 1926. Кароп Карло, Београд, 100 Дин.

за год. 1925. и 1926.; Деметровић Јурај, Загреб, 50 Дин. за год. 1926.; Шимић Стјепан, Винковци, 50 Дин., за год. 1926.; Креч Миливој, Бјеловар, 50 Дин. за год. 1926.

ЧЛАНОВА ПОДУПИРАТЕЉА:

Ђоровић Данило, Сарајево, 200 Дин, за год. 1925. и 1926.; Ваис Владимир, Љесковица 200 Дин. за год. 1925. за год. 1925. и 1926.

Чланова претплатника:

Шумска управа, Хан Кумпанија 200 Дин. за год. 1925. и 1926; Д, д. за произв. храст. екстракта, Жупања 200 Дин. за год. 1925. и 1926.; Крапинска творница покућтва, Крапина 100 Дин. за год. 1926.; Шум. управа Држ. Блед 100 Дин. за год. 1926.; Шумска управа, Никшић, 100 Дин.; за год. 1926.; Нихаг д. д., Затреб, 400 Дин. за год. 1923., 1924., 1925. и 1926.; Пејић Михајло, Лебане, 50 Дин. а конто; Експлоатација д. д. Загреб, 300 Дин. за год. 1924., 1925. и 1926.

Практично шумарство

САВРЕМЕНА ШУМАРСКА ПОЛИТИКА ПРЕД ОВОГОДИШЊИМ ЗБОРОМ.

На овогодишњем збору Удружења било је живог разговора и о савременој шумарској политици Министарства Шума и Рудника. Нарочити су интерес побудили изводи г. директора Јована Метлаша, из чијег говора доносимо најмаркантније ставове.

Криза дрварска, криза шумске индустрије и трговине, а специјалпо криза у храстовом техничком дрвету осјећа се врло тешко. Услијед стагнације задњих година у трговини са храстовим дрветом, наше многе пилане затрпане су великим количинама непродане храстове робе. Инострани конзументи тога нашег дрвета било због валутарних прилика, било због привредне кризе, која и код њих влада, показују врло мало расположења за куповање те робе. На тај су начин цијене готовој роби, нарочито храстовини, јако пале. Како у израђеној роби лежи велики капитал, то камати као молох гутају не само зараду, него и сам капитал. Услијед тога многа су предузећа већ прошлу годину закључила са губитком. У детаљној конзенквенцији може доћи и до пропасти предузећа, која за собом повлачи руину новчаних завода и многе друге тешке посљедице. Наравно и пад цијена дрвету на пању. Држава, која мора водити рачуна у опћим национално-економским интересима, има врло успјешно средство да иступи као регулатор у питањима цијена дрвету. Она је и сама власник шума, па ако држава продаје то своје дрво у јачој мјери, и обрнуто ако је индустрија пренатрпана робом, држава треба да продају из својих шума успори или сасвим обустави, док је то потребно. То јој налажу и обзири на остале посједнике шума и на опћине, које морају продавати да могу егзисти-

рати. У задње вријеме настала је такоља ситуација. Здрав разум и интереси саме државе и народа диктују, да она у тој ситуацији систира своје продаје. Али умјесто тога она ради баш обрнуто. Она износи на продају толике количине дрвета, као никада досада. У току године 1926. Министарство Шума изнијело је на продају цијелу државну храстову шуму Прашник са 70.000 куб. метара храстовог техничког дрвета а исто толико разног огријева. Процјена је била округло 43 милијуна динара, и кад се томе дода још 10% разних такса, процјена је око 48 милијуна динара. Гдје ће се пласирати толика количина храстовине и тко може у доба кризе платити тај новац, па још томе уз нечувени услов, да се све то има платити у року од 6 мјесеци?

Али да ствар буде још страшнија, Министарство Шума се није задовољило само са продајом Прашника, него је изложило продаји још два огромна објекта. Расписана је била лицитација за јужни дио шуме Псуњ са 144 хиљаде куб. мет. техничке храстовине и 56 хиљада куб. мет. техничке буковине са 315 хиљада куб. мет. разног горива, све са процјеном од 42 милијуна или са таксама око 46 милијуна динара. Исто тако била је лицитација и за сјеверни дио Псуња на 35.000 куб. мет. храстовог и 105.000 куб. мет. буковог техничког дрвета и са 256 хиљада куб. мет. разног огријева у вриједности $25^1/_2$ милијуна динара или са таксама око 28 милијуна динара.

Наравно, продаја није успјела и онда је цијена за Прашник снижена за 20% али продаја и са том сниженом цијеном није успјела. Задњих година пред велики рат постизавала је за куб. мет. славонске храстовине просјечна цијена око 60 златних круна, што значи око 600 до 700 данашњих динара. Код поновне лицитације Прашника, који такођер спада међу посавске шуме, тражило се по кубном метру око 520 динара, дакле испод предратне цијене, па нити то није постигнуто. Ни јужни дио Псуња није продан ни на другој лицитацији иако му је процјена снижена, а сјеверни дио продан је тек онда, кад му је процјена снижена за 30%.

Иако дакле, цијели свијет види, да дрво нема прође због стагнације трговине, Министарство се Шума не обазире на то, него снижавајући непрестанце цијену дрвету на пању у властитим шумама и обарајући тако цијене и недржавним шумама, а нарочито цијене готовој роби на стовариштима, форсира непрестано продају тих огромних количина дрвета и шума Прашник и Псуњ. Што може бити разлог, да Министарство Шума баш у тој тешкој прилици форсира тако огромне количине дрвета какове ни изблиза нису никада изнешене на продају, па ни у вријеме најбољих коњунктура? Је ли може бити због новчаних потреба државног буџета? Ако је то одговор, онда је то посве неразумна управо апсурдна политика, слична поступку несолидна трговца, који је пред стечајем. Да ли може бити разумно, да се руше цијене дрвету, онемогућује продаја власницима недржавних шума, нарочито Имовних Општина, упропашћује индустрија са свим страшним посљедицама у националном, економском и социјалном погледу, а све због непуних 40 милијуна динара, који би као цијела куповина за Прашник и годишњи оброк за Псуњ могли у овој години ући у државну касу, а која сума за буџет од 13 милијарди значи врло мало. Али да она нешто и значи, такав је поступак штетан и за саму државну касу, која би добила много више кад би се продаја вршила постепено као и до сада и када ће та каса требати много новаца у будућности.

Та наопака шумарска политика нашег Министарства Шума добро је позната нашим конзументима у иностранству и они ће се још више уздржавати од куповања наше робе, јер могу бити сигурни да ће ју добити још јефтиније, када се наша стоваришта још више затрпају.

Закључујући свој говор Госп. Метлаш је предложио, да се конгрес нарочитом представком обрати на Министарство Шума и умоли га да држава у садањој кризи у опће не износи на продају никакових великих објеката из државних шума, а посавске старе храстове шуме, да се уопће не продају у великим објектима, него на начин, како је то раније било. Досљедно тому, да се одмах обустави лицитација шуме Прашник и јужно непроданог дијела шуме Псуњ.

Разлагање, критика и предлог госп. директора Метлаша наишле су конгресу на једнодушно одобравање. Учесници конгреса били су потпуно свјесни тешког положаја, у који је неразумљивим поступком Министарства Шума доведено шумарство и шумарска трговина и индустрија. Тиме, да су једнодушно прихваћени предлог и резолуција, дали су наши шумари видна доказа да су они као цјелина потпуно на висини свога задатка, али да је сва тежина положаја настала само усљед непојмљивог рада од стране Министарства Шума. То увјерење нашло је видна изражаја и у тому, што су поједини говорници наишли за потребно да за све недаће скину сваку одговорност са појединих шумара, који да често морају радити по добивеним налозима, а противно своме увјерењу. Тешки чиновнички положај и страх од отпуштања из службе, премјештења и других неприлика одузима многима одважност, да се одупру жељама и наређењима, која им долазе са вишег мјеста. Значајно је да је и један начелник из Министарства Шума за вријеме дебате изјавио, да се ни шумари у Министарству „осим становитих изузетака“ не могу чинити одговорним за све оно, што се догађа, јер су немоћни пред неким мрачним силама, које резултирају из наших опћих хаотичних прилика. И такав је рад Министарства Шума из задњег времена наишао на оштру једнодушну критику и осуду на најкомпетентнијем мјесту, наишао је на осуду свих многобројних шумара сакупљених на овогодишњем конгресу Ј. Ш. У.

УНИШТАВАЊЕ ГУБАРА И TROMBIDIIDAE.

На овогодишњем збору Југословенског Шумарског Удружења у Загребу. на предлог проф. Др. А. Петрачића, донешен је закључак, да се у шта ширем, предузме уништавање јајашаца губара вештачким начином, као једна од мера обране наших храстових шумâ.

Мишљења сам, да та мера, у општем, не може водити циљу. Сем тога, у појединим случајевима је немогућа. Тако сам на 16. октобра о. г. видео у једној мањој шуми II. Банске Имовне Општине зв. „Царски гај“ толико легла губаревих јајашаца, да се налазе, у најгушћем, начичкана не само на деблу до 15 м висине, него и на целим доњим странама огранака и то баш највише у висинама од 10—15 м. Под таковим приликама, уништавати губарева јајашца вештачким начином немогуће је.

Године 1925. предузимала је уништавање губаревих јајашаца у шуми Меролино Бродска Имовна Општина, а оне године, у шумама Петрињски луг и Пишкорњач, II. Банска Имовна Општина, ну успеха не беше ни у једном случају.

Уништавање тога штетника треба препустити природи Познато је, како у становитим случајевима његове гусенице индиректно униште гусенице златокраја и сузника. А коначно, шта би вредило, вештачки се борити проти гусеницама губара, када је то немогуће проти гусеница златокраја и сузника, које су једнако штетне као гусенице губара, а наступају у једнаким или још већим количинама, било саме, било у заједници са гусеницама губара. Дакле, вештачка мера обране долази потпуно у питање, односно, она не доноси жељеног успеха.

Подвучено је већ напред, да је мера природе јача, главнија и да се на њу треба ослонити. На 15. октобра о. г, био сам у шуми Петрињски луг. Тамошњи чувар шума скренуо ми је пажњу, да је пролетос у леглима губаревих јајашаца налазио неку црвену „бубицу", сличну крпељи, а онај у Пишкорњачу, сличну стеници. — Где је та животињица виђена, јајашца су била празна т. ј. испијена.

Прегледавајући у шта већем броју нова легла јајашаца, примећено је, да их има, која с поља показују ситне рупице и када су та легла растурена, виделе су се само љуске јајашаца, дакле, јајашца заиста испијена. Некоја легла растурена, здробљена, показивала су црвену мрљу. Одмах сам настојао, да нађем односну црвену животињицу. Растурујући их опрезно, нашла се на дну легла са ванањским рупицама, мала животињица, потпуно црвене боје. Успело ми је пар комада спремити у флашицу, метнуо у њу и губаревих јајашца.

Дошав у Винковце, обратио сам се познатом ентомологу госп. Др. Драгутину Пољугану, директору гимназије, да се установи, какова је то животињица. У флашици је нађен један пример, да је животињица била припојена једцом губаревом јајашцу, од кога је била само љуска, дакле, јајашце било испијено. Када је црвена животињица била од љуске јајашца растављена, стављена под микроскоп, јасно је и потпуно видело, да спада у Trombidiidae — гриње.

Легла, са испијеним јајашцима, налазило се доста, како у шуми Петрињски луг, тако и шуми Пишкорњач. Ван сваке је сумње, да су јајашца летос нешена, да нису стара легла, из којих су гусенице изашле, а која показују и посве други изглед од ових испијених легла. Стара легла показују само место, где су била, а нова испијена, стоје набубрено као и она неиспијена, а разликују се само ситним рупицама те и по један шири отвор, који ће свакако потицати од улаза животињице у легло. Како је већ споменуто, животињица се налази на дну легла.

Износим ово, да се с тим питањем позабаве наши ентомолози, да се утврди име саме животињице, као и њена потпуна улога за уништавање губаревих јајашаца, која би тим била један од најглавнијих природних непријатеља самог губара.

У страној литератури о Trombidiidama говори се само, да живе на земљи у трави, а да долазе као паразити на губарева јајашца, не нађох писано.

П. Манојловић

o tržište drveta. Marché au bois lougo

926. Le 1 noven

Sortiment			Jedinica mjera / Unité de mesure / Maszeinheit	Cijena - Prix - Pr	
drveta	selon essence	nach Holzart		u vagonu / Wagon départ / ab Waggon — Dinara — Dinars	na od / au li / desti / am Bestim
tovina	**I. Chêne**	**I. Eiche**			
platice	Grumes de placage	Furnier-Klötze	m³	3000—3200	
I. kl.	Grumes de sciage — Ier Choix	Säge-Klötze — I. Kl.	m³	700—1000	
II. kl.	Grumes de sciage — IIe Choix	Säge-Klötze — II. Kl.	m³	400— 700	
ompaktni	Wainscoat	Wagenschuss (Kompakt)	m³		
spiljeni	Wainscoat-Logs	Wagenschuss-Boules	m³	. . . . .	Cif Londo
	Centerplanks	Centerplanks	m³	. . . . .	Cif Londo
spod 50 mm	Planches flacheuses — dessous 50 mm	Unbesäumte Bretter — unter 50 mm	m³	1500—1700	
znad 50 mm	Planches flacheuses — dessus 50 mm	Unbesäumte Bretter — über 50 mm	m³	1600—.800	
	Quartiers	Spiegelware	m³	3000—4000	
	Châssis	Chassis	m³	2600—2800	
	Portiéres	Thürlstücke	m³	3500—4000	
sove	Cercueil	Sargbretter	m³	3500—4000	
	Sur dosses	Hochschnitt	m³	1800 2.00	
	Feuillets	Feuillets	m³	3000—4500	
	Chevrons	Staffeln	m³	2000—2300	
	Pavimenti	Belagspfosten	m³	. . . . .	cca Lit
bačve	Plateaux douelles	Douellpfosten	m³	1250—1350	cca Lit
	Frises	Friesen	m³	1200—2400	ça Lit.
ragovi	Traverses de ch. d. f.	Eisenbahnschvellen . .	1 komad / pièce / Stück	15— 60	
užica	Merraines français	Französische-Dauben .	1000 komada / „ pièces / „ Stück	10.00	
užica	Douves allemandes	Binder-Waare	po akovu / par seaux / per Eimer	60— 100	
stupovi	Poteaux télégrafiques	Telegrafen-Stangen . .	1 komad / pièce / Stück	50— 75	

S o r t i m e n t			Jedinica mjera / Unité de mesure / Maszeinheit	Cijena - Prix -	
ti drveta	selon essence	nach Holzart		u vagonu / Wagon départ / ab Waggon — Dinara — Dinars	na / au / des / am Best
kovina	**II. Hêtre**	**II. Buche**			
I. kl.	Grumes de sciages — I-er Choix	Säge-Klötze	m³	200— 250	Tallijans Frontié Italieni
II. kl.	Grumes de sciages — II-e Choix	Säge-Klötze	m³	150— 200	
arene	Plateaux — etuvé	Pfosten — gedämpft	m³		
eparene	Plateaux — non etuvé	Pfosten — ungedämpft	m³	1000—1100	600-
rene	Planches — etuvé	Bretter — gedämpft	m³	950—1050	580-
parene	Planches — non etuvé	Bretter — ungedämpft	m³		
	Frises	Friesen	m³	600— 700	360-
	Chevrons	Staffeln	m³	750— 800	425-
pragovi	Traverses p. ch. d. f.	Eisenbahnschwellen	komad / Pièce / Stück	40— 50	
I. kl.	Bois de chauffage — I-er Choix	Brennholz — I. Kl.	Wagon	2100—2250	12·—
II. kl.	Bois de chauffage — II-e Choix	Brennholz — II. Kl.	Wagon	1800—2000	11·—
lj	Charbon de bois	Holzkohle	Wagon	8000 - 8500	4400
tvrdo drvo	**III. Les autres bois durs**	**III. Andere harte Hölzer**			
upci	Grumes en frene	Eschen-Klötze	m³	600— 700	
upci	Grumes en orme	Ulmen-Klötze	m³	300— 500	
upci	Grumes en erable	Ahorn-Klötze	m³	300— 500	
upci	Grumes en charme	Weissbuchen-Klötze	m³	250— 500	
ko drvo.	**IV. Bois tendre**	**IV. Weiches Holz**			
sana	Bois tendre — équarri	Weiches Holz bezimmert	m³	400— 600	
jena	Bois tendre — scié	Weiches Schnittmaterial	m³	500 - 650	
povi (jelovi)	Poteaux telegr. (sapin)	Teleg. Stangen (Tanne)		50— 80	

Литература

„Lesnická Práce“ Číslo 9, v září 1926. — Pilát A.: Nová sypavka na tisech v Čechách — Sphaerulina Taxi (Cooke) Pilát (Nova tisova osipača). — Nechleba Al. ing.: Vybrané kapitoly z lesní ochrany (Izabrana poglavlja iz zaštite šuma). — Růžička Jar.: Kolik semenáčků docilujeme v praxi z 1 kg semene zasetého do školky? (Koliko biljaka u praksi dobijemo iz 1 kg sjemena u rasadniku). — Frič J: Některé předpoklady lesní hospodářské reformy (Neke pretpostavke za reformu šumskog gospodarstva).

„Revue des Eaux et Forêts“ N° 9 Septembre 1926. — Mise en valeur des Hautes Chaumes cévénoles, par Flaugère (4 photos) (Privodjenje kulturi sevenskih planina). — Les forêts et le fonctionnement du service forestier aux États-Unis en 1925, par L. Badré (Šume i rad šumarske uprave u Amer. Sjedinjenim Državama u god. 1925.). — Les réformations successives de la forêt de Rambouillet, par A. Granger (Postepeno preobražavanje rambujske šume).

„L' Alpe“ N° 9 — Settembre 1926. — G. Sacchi: Notizie sulla montagna Valtellinese (Opažanja na brdu Valtellinese). — G. Perri: Mutui degli Istituti di credito per il miglioramento dei pascoli comunali (Zajmovi kreditnog Instituta za poboljšanje općinskih pašnjaka). — L' attività del Segretariato per la montagna nel 1925. (Rad Sekretarijata za planine u god. 1925.): — C. Sibilia: Un caso di sferoblastosi in Abies pectinata (Slučaj sferoblastoze na jeli).

SPOMEN-KNJIGA.

P. N. gg. pretplatnicima Spomen-Knjige, dajemo na znanje, da će se skorih dana razašiljati knjige.

Pošto Udruženje nadoplaćuje i preko 100 Din za svaku knjigu, primorano je da pouzećem naplati po 26.— Din (dvadeset dinara) za pakovanje i poštarinu knjige. Knjiga je teška 2 kg 700 gr.

U platno ukoričeno tvrdo uvezana knjiga stoji 80 dinara više.

Izvan pretplate stoji Spomen-knjiga broširana 200 Din., tvrdo ukoričena i uvezana u platno stoji 80 Din. više, za pakovanje i poštarinu računa se 20 Din. po komadu.

Ponovo molimo svakoga tko šalje novac Udruženju da točno označi na čeku ili doznačnici za što šalje taj novac, da ne bude suvišnih reklamacija.

Uprava.

Личне вијести

ПОСТАВЉЕНИ СУ:

Шакић Марко, за потшумара III. кат. 4. групе при шум. управи у Бусовачи.
Ђоковић Радован, за потшумара I. кат. 9. гр.
Трифуновић Милица, за админ. чин. II. кат. 5. гр.
Чворић Спасоје, за админ. чин. III. кат. 4. гр. при шум. управи у Лозници.
Дебељак Маријан, за админ. чин. III. кат. 4. гр. при дир. шума бродске И. О. у Винковцима.
Дунђерски Јован, за шум. официјала III. кат. 3. гр. при дир. шума у Апатину.
Губијан Ватрослав, за админ. чин. III. кат. 3. гр. при дир. шума крижевачке И. О. у Бјеловару.
Алексић Петар, за админ. чин. III. кат. 4. гр. при шум. управи у Пироту.
Коларевић Стјепан, за техн. приправника I. кат. 9. гр. при дир. шума ђурђевачке И. О. у Бјеловару.
Др. Мрак Антон, за вишег админ. саветника I. кат. 5. гр. и правног референта при дир. шума у Љубљани.
Вилић Марко, за рач. чин. II. кат. 3. гр. при дир. шума у Сарајеву.
Бошковић Милослав, за секретара инж. I. кат. 7. гр. при Ген. Дир. Шума.
Леви Рашела, за писара II. кат. 5. гр. при Ген. Дир. Шума.
Храниловић Максо, за шум. асистента I. кат. 9. групе при дир шума бродске И. О. у Винковцима.
Марјановић Стјепан, за админ. чин. III. кат. 4. гр. код среског поглавара у Бугојну.
Кушњир-Кушњарев Григорије, за контр. шум. инж. при дир. шума у Сарајеву.
Милетић Драгутин, за рач. чин. II. кат. 3. гр. при шум. управи у Хан Кумпанији.
Костелац Стјепан, за рач. чин. III. кат. 2. гр. при дир. шума у Винковцима.
Широла Фердо, за рач. приправника II. кат. 5. гр. при дир. шума у Загребу.
Кујавец Михајло, за админ. чин. III. кат. 4. гр. при Ген. Дир. Шума.
Водопивец Јосип, за контр. шум. инж. при дир. шума у Љубљани.
Ђерговић Милан, за окружног шумара II. кат. 3 гр. и шефа шум. управе у Гор. Милановцу.
Тадић Иво, за админ. чиновника III. кат. 4. гр. при Ген. Дирекцији Шума.
Михајловић Драгослав, за админ. чиновника I. кат. 9. гр. при Ген. Дирекцији Шума.
Косовић Мухамед, за подшумара III. кат. 3. гр. при среском поглавару у Сплиту.

УНАПРЕЂЕНИ СУ:

Драшчић Иван, за срес. шумара II. кат. 2. гр. и срес. шум. реф. код срес. поглавара у Сплиту.
Драгић Урош, за шум. рач. благ. протуставника II. кат. 2. гр. при дир. шума огулинске И. О. у Огулину.

Облак Фрањо, за шум. инж. I. кат. 8. гр. и шефа шум. управе у Модрушу.

Оцић-Миљевић Кузман, за шум. инж. I. кат. 8. гр. и шефа шум. управе у Моровићу.

Ивелић Јурај, за потшумара II. кат. 2. гр. и срес. шум. реф. у Љубушком.

Ивановић Стеван, за шум. инж. I. кат. 8. гр. при Вел. Жуп. осјечке области.

Живановић Амалија, за админ. чин. III. кат.3. гр. при Ген. Дир. Шума.

Харамија Виктор, за шум. надинж. I. кат. 7. гр. и шефа шум. управе у Брињу (премјештен из Косиња).

Поповић Никола, за шум. надинжињера I. кат. 7. гр. при шум. управи у Дорослову.

Сеферовић Сеид, за шум. надинжињера I. кат. 7. гр. при шум. управи у Слатини.

Плеша Винко, за шум. надинжињера I. кат. 6. гр. при шум. управи у Костајници.

Јежић Мирослав, за шум. надинжињера I. кат. 7. гр. при шум. управи у Новом.

Валентић Ернест, за шум. надинжињера I. кат. 7. гр. при дир. шума у Апатину.

Милић Ђуро, за шум. надинжињера I. кат. 7. гр. при шум. управи у Бачкој Паланци.

Хећбели Александар, за вишег рач. контролора II. кат. 3. гр. при дир. шума у Апатину.

Секулић Петар, за окр. шумара II. кат. 3. гр. и шефа шум. управе у Чачку

ПРЕМЕШТЕНИ СУ:

Марковић Стјепан, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Винковаца за шефа кр. шум. управе у Моровићу.

Бенви Шимун, админ. чин. III. кат. 4. гр. из Жагубице приморско-крајшкој области у Карловцу.

Милостић Томислав, админ. чин. III. кат. 3. гр. од сплитске области шум. управи у Охрид.

Марковић Миодраг, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Завидовића шум. упр. у Хан Пијеску.

Михалцић Бошко, шум. надинж. I. кат. 7. гр. из Београда дир. шума у Апатин.

Рајновић Стеван, шум. офиц. III. кат. 1. гр. из Бјеловара дир. шума у Загреб

Вучетић Сава, инсп. I. кат. 4. гр. из Чачка Ген. Дир. Шума.

Ваинер Душан, шум. надз. I. кат. 7. гр. из Бјеловара за срез. шум. реф. у Чабар.

Катић Крешимир, шум. надинж. I. кат. 7. гр. из Загреба за срез. шум. реф. у Чаковац.

Катић Крешимир, шум. надинж. I. кат. 7. гр. из Чаковца загребачкој области у Загреб.

Рукавина Иван, шум. инж. асист. I. кат. 9 гр. из Ражња за срез. шум. реф. у Чазму.

Бевелаква Стјепан, шум, савет. I. кат. 6. гр. из Косиња за шефа шум. упр. у Госпић.

Шрајбер Леополд, шум. савет. I. кат. 6. гр. из Коњица за срез. шум. реф. у Бихаћ.

Маркић Миховил, за шефа одсека за таксацију I. кат. 4. гр. из админ. одсека Ген. Дир. Шума.

Полак Велимир, шум. савет. I. кат. 7. гр. из Јасеновца за срез. шум. реф. у Врбовску.

Миклавић Фрањо, шум. надинж. I. кат. 7. гр. са Бледа за шефа шум. упр. у Крањској Гори.

Новак Виктор, шум. инж. I. кат. 8. гр. из Кршког за срез. шум. реф. у Љубљани.

Церјак Динко, шум. инж. I. кат. 8. гр. са Бледа за срез. шум. реф. у Кршко.

Микша Стјепан, шум. инж. I. кат. 8. гр. из Огулина за шефа шум. управе у Јасеновац.

Савић Ђорђе, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Рогатице дир. шума у Сарајеву.

Таушановић Владимир, подшум. III. кат. 3. гр. из Сарајева за срез. шум. реф. у Рогатицу.

Дирке Аркадија, рач. II. кат. 4. гр. из Бусоваче Дир. шума у Сарајеву.

Вилић Марко, рач. II. кат. 3. гр. из Сарајева шум. управи у Бусовачу.

Штимец Јосип, шум. известитељ I. кат. 8. гр. из Травника срес. погл. у Бос. Градишци

Чекрлија Ристо, за шум. известитеља I. кат. 7. гр. код погл. среза у Травнику из Бос. Градишке.

Михаличек Никола, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Сарајева шум. управи у Београд.

Илић Радивоје, окр. шумар. I. кат. 9. гр. из Охрида шум. упр. у Ражањ.

Пшорн Јосип, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Макарске у Делнице.

Добрић Анте, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. из Делница у Дувно.

Ривосеки Емил, шум. надинж. I. кат. 7. гр. из Цетињграда Дир. шум. оточке И. О. у Оточац.

Продановић Милан, потшум. III. кат. 3. гр. из Травника за срез. шум. реф. у Јајце.

Винш Виктор, потшум. III. кат. 3. гр, из Јајца у Травник.

Лончар Милутин, шум. инж. I. кат. 8. гр. из Грачаца за шефа шум. управе у Куманово.

Чоп Вјекослав, шум. инж. асист. I. кат. 5. гр. из Брчког за шефа шум. упр. у Скопље.

Арновљевић Владимир, шум. рач. саветник II. кат. 3. гр. са Сушака за шефа рачуноводства Дир. шума у Апатину.

Харамија Виктор, шум. инж. I. кат. 8. гр. из Чачка шум. управи у Косиј.

Гргић Марко, шум. канцелиста III. кат. 3. гр. из Сарајева шум. управи у Хан-Кумпанији.

УМИРОВЉЕНИ СУ:

Екел Карло, виши админ. савет. I. кат. 4. гр. и правни реф. код дир. шума у Љубљани.

Рајновић Стеван, шум. офиц. III. кат. 1. гр. при дир. шума у Загребу.

Тропер Антун, шум. надинж. осмог чинов. разреда код кр. надшум. уреда у Винковцима.

НА СЛУЖБИ СЕ ЗАХВАЛИО:

Смолановић Богдан, шум. инж. асист. I. кат. 9. гр. код дир. шума у Алексинцу.

ИЗ ДРЖАВНЕ СЛУЖБЕ ОТПУШТЕНИ:

Лазић Михајло, секретар I. кат. 8. гр. код Ген. Дир. Шума.

Џаковић Милибој, админ. чин. III. кат. 4. гр. при Ген. Дирекцији Шума.

Dražba hrastovih stabala.

Dana 18. **novembra 1926.** u 10 sati do podne prodavati će se javnom dražbom putem pismenih ponuda kod podpisate direkcije u Bjelovaru stojeća hrastova stabla i to u šumi:

1. Radmilovača 684 hrastova stabla procjenjena sa 1,134.379 Din.

2. Ravneš 1203 hrastova stabla procjenjena sa 2,631 645 Din.

Šuma Radmilovača leži u području šumske uprave u Garešnici, a udaljena jest 2.2 km od željezničke stanice Zdenčec, dočim šuma Ravneš leži u području šumske uprave u Čazmi kod sela Lipovčani, a udaljena jest 20.7 km daleko od stanice Vrbovac šumskom industrijalnom željeznicom Vrbovac-Glogovnica.

Kupac imade platiti kupovninu u dva jednaka obroka i to prvi obrok najdulje 14 dana, nakon što je primio obavjest, da je dražba odobrena, nakon čega će mu biti doznačena prva polovica kupljenih stabala po kvantumu.

Drugi obrok kupovnine imade platiti kupac najkasnije do 1. jula 1927.

Pobliži ostali dražbeni uvjeti, koji zastupaju ugovor, stoje interesentima na uvid za vrijeme uredovnih sati kod potpisate direkcije te šumskih uprava u Garešnici i Čazmi.

U Bjelovaru, dne 21. oktobra 1926.

Direkcija Šuma
Imovne Općine Križevačke.

Broj 12.625—1926.

O G L A S.

Prema naredjenju Gospodina Ministra Šuma i Rudnika od 7. septembra 1926. broj 34.750 dotično član 9. pravilnika o polaganju državnog ispita za administrativnu — kancelarijsku službu III. kategorije u šumskoj struci, obdržavaće se kod kr. Direkcije Šuma u Zagrebu dne 4. i slijedećih dana mjeseca aprila 1927. državni ispit za Administrativnu — kancelarijsku službu činovnika III. kategorije u šumarskoj struci.

Kandidati, koji se žele podvrći polaganju ovog ispita, imaju molbe biljegovane sa 20 Din., a priloge koji nisu biljegovani sa 2 Din., podneti kr. Direkciji Šuma u Zagrebu putem svoje predpostavljene vlasti najkasnije do 31. januara 1927.

Molbi se imaju priložiti slijedeći pismeni dokazi:

1. Krstni list za dokaz da je navršio 22. godinu.

2. Potvrdu, da je odslužio vojnu obavezu ili da je od ove oslobodjen.

3. Svjedodžbu, da je svršio četiri razreda srednje ili ovoj jednakopravne škole.

4. Potvrdu šumarske državne vlasti o provedenoj dvogodišnjoj administrativnoj praksi u šumarskoj struci.

5. Potvrdu o vladanju, potvrdjenu od nadležne političke vlasti.

6. Potvrdu o podanstvu (domovnicu).

7. Kratak opis života i poslova, od svršetka škole, kao i administrativne prakse provedene u šumarskoj struci, koji mora biti overen od strane stručnog šefa kome je bio dodijeljen na službu.

Molbe koje nisu biljegovane, koje su nepotpuno obložene sa netaksiranim prilozima, te molbe koje kasnije stignu, neće se uzeti u obzir, nego će se vratiti neuvažene.

U Z a g r e b u, dne 3. oktobra 1926.

Kr. Direkcija Šuma.

Broj 1039—1926.

OGLAS DRAŽBE HRASTOVIH STABALA.

Na temelju odobrenja Ministarstva Šuma i Rudnika od 23. septembra 1925. broj 30.911, prodavat će se javnom dražbom i to samo putem pismene ponude **dne 30. oktobra 1926. u 10 sati prije podne** kod šumarskog ureda u Lekeniku hrastova stabla u šumama:

1. Šumarija J u r i e v a c.

U šumi Modrušje 422 hrastovih stabala sa iskličnom cijenom od 43.500 Din. koja je udaljena od željezničke stanice Lekenik 8 km.

2. Šumarija Šiljakovina.

U šumi Dubrava 370 hrastovih stabala sa iskličnom cijenom od 208.000 Din. koja je udaljena od željezničke stanice Velika Gorica 8 km.

U šumi Brezovka 744 hrastovih stabala sa iskličnom cijenom od 199.500 Din. koja je udaljena od željezničke stanice Vel. Gorica 12 km.

Ponuda mora sadržati:

a) Ime, prezime i obitavalište nudioca.

b) Tačnu oznaku dražbenog predmeta.

c) Izjavu ponuditelja, da su mu dražbeni uvjeti točno poznati i da na iste bezuvjetno pristaje.

d) Ponudu ima nudioc odnosno njegov opunomoćenik vlastoručno potpisati i priložiti joj 10 po sto (deset) isklične cijene u gotovom novcu ili u ovozemnim državnim ili inim u kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca zakonitu pupilarnu sigurnost imajućim vrijednosnim papirima. Strani državljanin ima priložiti 20 po sto (dvadeset) kaucije.

e) Ponuda (ofert) treba biti taksirana sa 100 Din.

f) Ponuda se ima staviti za svaku pojedinu šumu napose.

Dražbeni uvjeti mogu se vidjeti svaki dan za vrijeme uredovnih sati u šumarskom uredu u Lekeniku.

U Lekeniku, 4. oktobra 1926.

Akcionarsko društvo za eksploataciju šuma u Beogradu
Šumski ured Lekenik.

OGLAS DRAŽBE BUKOVIH STABALA.

Dana **15. novembra 1926.** prodavati će se putem javne pismene dražbe sva bukova stabla nalazeća se u šumi Šumedjsko brdo na katastralnim česticama broj 292, 374/1 a, 375 1, na površini od 252 jutra vlasnost zemljišne zajednice Crkvari-Stara Jašava, a ležeće u poreznoj općini Šumedje uz iskličnu cijenu od 1.241 223 dinara.

Dražba će se obdržavati u uredu sreskog poglavara u Našicama. Pismene ponude biljegovane sa taksenom markom od 100 Din, imadu se zapečaćene i obložene žabinom od 10% isklične cijene bud u gotovu novcu, bud u državi Srba, Hrvata i Slovenaca zagarantovanim vrijednosnim papirima predati najkašnje do 11 sati prije podne u uručbeni zapisnik sreskog poglavara u Našicama dana 15. novembra 1926.

Kašnje predane, kao i brzojavne ponude neće biti uvažene.

Potanji dražbeni uvjeti i procjenbeni elaborat, stoje interesentima na uvid za vrijeme uredovnih sati u uredovnici šumarskog referenta kod sreskog poglavara u Našicama.

Šuma je udaljena 12 klm od željezničke stanice Feričanci.

Našice, 25. listopada 1926.

Sreski poglavar
Besch v. r.

Broj 13 954—1926.

OGLAS DRAŽBE

bukovih trupaca.

Kod kr. Direkcije Šuma u Zagrebu prodavat će se **dana 13. novembra 1926. u 11 sati** javnom pismenom dražbom oko 2.000 (dvije hiljade) kubičnih metara bukovih trupaca koje će izraditi državna režija u Majuru u sječnoj periodi 1926.-27. i izvesti na državno šumsko režijsko skladište u Majuru kod Kostajnice (Željeznička stanica Majur).

Isklična je cijena po kubnom metru 160 Din., a žaobina 25.000.— Din. za domaće, a 50.000 za strane državljane.

Dražba će se izvršiti po propisima zakona o državnom računovodstvu.

Sa 100 Dinara biljegovane ponude imadu se predati u valjano zatvorenom omotu.

Ponudjene svote po kubičnom metru moraju biti ispisane rukom i tintom u arapskim brojevima i slovima.

Na omotu ponude mora biti napisano:

»Ponuda od ponudjača . . . . . iz . . . . . za bukove trupce u Majuru, za dražbu od 13. novembra 1926.«

Ponude se imadu predati najkasnije do 11 sati dana 13. novembra 1926. Povjerenstvu za održavanje dražbe, dočim se žaobina mora predati na blagajni kr. Direkcije Šuma u Zagrebu najkasnije istoga dana do 10 sati.

Predaja ponuda vrši se u pisarni Direktora Šuma.

Kod predavanja ponuda ima ponudjač povjerenstvu predati revers (potvrdu) blagajne ove Direkcije da je položio napred označeni vadium, nadalje svjedočanstvo o svojoj nadmetačkoj sposobnosti i konačno potvrdu, da je platio porez za tekuće tromjesečje.

U ponudi mora nudioc naročito naglasiti, da su mu uvjeti dražbe i ugovora dobro poznati i da ih u cijelosti bez prigovora prihvaća.

Ponude podnesene poslije odredjenog roka, nadalje one koje ne odgovaraju uvjetima, stavljaju nove zahtjeve, brzojavne ili telefonske ponude ne primaju se.

Kupovnina ima se platiti na blagajni ove Direkcije i to 20 po sto (dvadeset postotaka) za svih 2.000 kubnih metara trupaca u roku od 14 dana, od dana obavjesti da je dražba odobrena, a 80 po sto (osamdeset postotaka) kupovnine za onu **količinu trupaca** koju će kupac **u jednom** mjesecu primiti na poziv Direkcije.

Kod uplate prvog obroka kupovnine dužan je kupac platiti u fond za pošumljavanje 5 Din. (pet dinara) po 1 kubnom metru za cijelu kupljenu količinu, zatim 0,2 po sto (dvije desetine postotaka) od cijele kupovnine u Zakladu za uzgoj djece šumarskih činovnika, te napokon sve propisane zakonske biljegovine i pristojbe na ugovore.

Svi pobliži uvjeti dražbe i ugovora mogu se saznati u uredovno vrijeme kod kr. Direkcije Šuma u Zagrebu i kod Državne Šumske režije u Majuru.

U Zagrebu, dne 19. oktobra 1926.

Kr. Direkcija Šuma.

Број 4681 — 1926.

ОГЛАС ЛИЦИТАЦИЈЕ.

На основу дрвосечног предлога, одобреног нар. Минист. Шума и Рудника бр. 9338/1926. одржати ће се **дне 8. новембра** 1926. г. у канцеларији Дирекција Шума у Апатину јавна писмена (офертална) лицитација ради продаје тврдог и меког дрвног материјала у ниже набројеним сечама:

I. У подручју шумске управе апатинске:

1. **Мехеш I.** у површину од 6.44 к. ј. исклична цена Дин. 23.000·— кауција Дин. 2.300·—.

2. **Мехеш II.** у површину од 17.81 к. ј. исклична цена Дин. 93.000·— кауција Дин. 9.300·—.

3. **Петреш** у површину од 11.15 к. ј. исклична цена Дин. 33.000·— кауција Дин. 3.300·—.

4. **Стаклара I.** у површину од 13.30 к. ј. исклична цена Дин. 52.000·— кауција 5.200.—.

5. **Стаклара II.** у површину од 16.20 к. ј. исклична цена Дин. 62.000·— кауција Дин. 6.200·—.

II. У подручју шумске управе бачко-паланачке.

6. Сеча код велике плаванске шуме у ровршину од 28.66 к. ј. исклична цена Дин. 20.000·—, кауција Дин. 2.000·—.

Услови:

1. Лицитација ће се одржати у канцеларији Дирекције Шума у Апатин 11 сати пре подне.

2. Писмене понуде провиђене са таксеном марком од Дин. 100·— и обложене са горе означеном кауцијом имају се предати најкасније до 10 и ½ сати на дан лицитације. После тога рока понуде се непримају.

3. За сваку појединy сечу треба предложити посебну понуду у посебном омоту.

4. Понуди треба приложити потврду надлежне фин. области, да је нудиоц платио државни порез из ранијих година као и за истекло полугодиште.

5. Куповнина се плаћа у два једнака оброка први код склапања уговора, а други најкасније до 1, марта 1927. год.

6. Купац осим куповнине има да плати 6% за фонд за пошумљавање 0.2% таксених марака.

7. У име кауције прима се готов новац или вредносни папири, који се примају код склапаља уговора са државом.

8. Све се сече продају без обавеза крчења пањева, а имају бити израђене до 1. априла 1927. г.

9. Ближи услови могу се видети у канцеларији Дирекције Шума у Апатину.

Апатин, 2. октобра 1926.

Дирекција Шума.

D. Š. Broj 44.592.-26.

OGLAS.

Kod dirkcije šuma u Sarajevu prodavaće se **dana 7. (sedmog) decembra u 11 sati prije podne** u sobi broj 81 putem usmene i pismene licitacije četinjasto i **bukovo drvo u** državnim šumama „Rača potok« i »Šič potok« područje Kalina-Bioštica na području šumske uprave Srednje.

Aproksimativna drvna masa iznosi u ovim šumama oko 228.000 (dvijestotine dvadeset i osam hiljada) kubičnih metara četinjastih i oko 68.000 (šestdeset i osam hiljada) kubnih metara bukovih drva.

Isklična cijena iznaša 3.15 (tri 15/100) zlatnih dinara za kubik tehničkog četinjastog drveta i 70 (sedamdeset) zlatnih para po prostornom metru bukovog ogrevnog drveta u šumi na panju.

Za svaki kubik bukovog tehničkog drveta plaća kupac 50 po sto od cijene ponudjene za četinjasto tehničko drvo, a za 1 prostor. metar četinj. ogrevnog drveta 10 po sto od cijene ponudjene za 1 m^3 četinjastog tehničkog drveta.

Vadij za učestvovanje iznaša 200.000 (dvjesto hiljada) Dinara.

Vadij, položen kod usmene licitacije će se nudiocu, koji je postao dostalac uračunati u kauciju, kou treba da dade prema uslovima licitacije a ostalim nudiocima će se nakon usmene licitacije povratiti.

Vadij kod pismenih ponuda će se isto tako nudiocu, koji je postao dostalac uračunati u kauciju, koju treba da dade prema uslovima licitacije a ostalim će se povratiti na njihov trošak i pogibelj, čim budu riješene ponude, što su stigle.

Usmena licitacija neće se obdržavati ako istoj ne pristupe najmanje tri ozbiljna kupca.

Pismene ponude sa vadijem i taksenom markom od 100 (sto) Dinara treba poslati zapečaćene sa oznakom na omotu »Ponuda k broju 44592.-26. na četinjasto i bukovo drvo u »Rača potok« i »Šič potok«« na direkciju šuma u Sarajevu i moraju stići najkasnije do 7. decembra 1926. godine u 11 sati prije podne.

Svakome reflektantu je od volje da prije licitacije razgleda šumsko područje

Obaviještenja se na zahtijev daju (u koliko je to dopušteno) kod direkcije šuma u Sarajevu. Tamo se mogu pregledati potpuni uslovi licitacije i ujedno uglave ugovora.

Ministar Šuma i Rudnika pridržaje si izrekom pravo, da po svom rasugjenju bez obzira na to kolika je koja ponuda za kupnju slobodno bira izmedju prispjelih ponuda ili da sve ponude odbaci a da ne spominje razloga.

Dostalac snosi sve troškove raspisa ove licitacije.

Do riješenja vezani su nudioci na svoje ponude.

Sarajevo, 19. oktobra 1926.

Direkcija šuma u Sarajevu.

Broj 14.155—1925.

Predmet: Dražba stabala u šumi z. z. Majar.

OGLAS DRAŽBE STABALA.

Temeljem odobrenja velikog župana osječke oblasti u Osijeku od 21. X. 1926. Š. broj 2742 obdržavati će se u uredu sreskog poglavara u Djakovu 25. studenoga t. g. u 10 sati javna ofertalna dražba hrastovih stabala u šumi »Kujnjuk« z. z. Majar uz izkličnu cijenu od 59.958 dinara 20 para.

Prodaju se hrastova stabla obilježena brojem 41-812 procijenjenih na trupce I. r. od 3-8 m dužine 40-64 cm promjera sr. sa 215.729 m³.

na trupce II. r. od 2-8 m dužine, 35-65 cm sred. promjera sa 218.270 m³.

na trupce III. r. od 1.5-8 m dužine, 24-34 cm sred. promjera sa 21.844 m³,

i ogrijevnih drva sa 657.55 m³.

Detaljni dražbeni uvjeti procjena mogu se vidjeti kod sreskog šumarskog referenta za vrijeme uredovnih sati.

U Djakovu, dne 25. listopada 1925.

Sreski poglavar kr. vladin tajnik:
u. z. **Putinčanin.**

Broj 7982 ex 1926.

OGLAS DRAŽBE HRASTOVIH STABALA.

Temeljem odobrenja Velikog Župana osječke oblasti u Osijeku Š. broj 2600 od 6. X. 1926. obdržavati će se **dne 20. studenoga 1926. u 10 (deset)** sati u uredovnici sreskog poglavara u Valpovu putem pismenih ponuda javna dražba 696 hrastovih stabala, nalazećih se u šumi z. z. Bocanjevci zvanoj »Driščanci« uz izkličnu cijenu **od 397.780 dinara.**

Ponude imadu biti zapečaćene, te na omotu (izvana) biljegovane sa 100 (stotinu) dinara i sadržavati:

a) ime, prezime i obitavalište nudioca,

b) točnu oznaku dražbenog predmeta,

c) ponudjenu svotu, izraženu brojkama i slovima,

d) izjavu nudioca, da su mu dražbeni uvjeti točno poznati i da na iste bezuvjetno pristaje.

e) ponudu imade nudioc odnosno njegov zamjenik vlastoručno potpisati i priložiti u ime žaobine 10% (deset) od isklične cijene u gotovom novcu odnosno u ovozemnim državnim ili inim u Kraljevini SHS zakonitu sigurnost imajućim vrijednostnim papirima. Strani državljani imaju priložiti žaobinu od 20% (dvadeset).

f) na omotu imade se napisati:

»Ponuda na 696 hrastovih stabala u šumi z. z. Bocanjevci zvanoj Driščanci, koja će se prodavati dne 20. studenog 1926. kod sreskog poglavara u Valpovu«.

g) Kod uplate prvog obroka kupovnine dužan je kupac platiti još 6% (šest) od cijele kupovnine u fond za pošumljenje, 0.2% za zakladu za uzgoj djece šumarskih činovnika i 2% (dva) u ime biljega po T. Br. 81. točke 3 zakona o taksama.

Pobliži dražbeni uvjeti stoje na uvidu za vrijeme uredovnih sati kod šumarskog tehničara sreskog poglavara u Osijeku.

Valpovo, 24. oktobra 1926.

Sreski poglavar.

Broj 2735 ex 1926.

OGLAS DRAŽBE HRASTOVIH STABALA.

Temeljem odobrenja Velikog Župana osječke oblasti u Osijeku Š. Br. 450 od 28. veljače 1926. obdržavati će se **dne 20. studenoga 1926. u 9 (devet)** sati u uredovnici sreskog poglavara u Valpovu putem pismenih ponuda javna dražba 204 hrastovih stabala, nalzećih se u šumi z. z. Tiborjanci zvanoj »Storjanci« uz iskličnu cijenu **od 92.010 Dinara.**

Ponude imadu biti zapečaćene, te na omotu (izvana) biljegovane sa 100 (stotinu) dinara i sadržavati:

a) ime, prezime i obitavalište nudioca,

b) točnu oznaku dražbenog predmeta,

c) ponudjenu svotu, izraženu brojkama i slovima,

d) izjavu nudioca, da su mu dražbeni uvjeti točno poznati i da na iste bezuvjetno pristaje.

e) ponudu imade nudioc odnosno njegov zamjenik vlastoručno potpisati i priložiti u ime žaobine 10% (deset) od isklične cijene u gotovom novcu odnosno u ovozemnim dravnim ili in'm u Kraljevini SHS zakonitu sigurnost imajućim vrijednostnim papirima. Strani državljani imaju priložiti žaobinu od 20% (dvadeset).

f) na omotu imade se napisati:

»Ponuda na 204 hrastovih stabala u šumi z. z. Tiborjanci zvanoj Storjanci, koja će se predavati dne 20. studenoga 1926. kod sreskog poglavara u Valpovu«.

g) Kod uplate prvog obroka kupovnine dužan je kupac platiti još 6% (šest) od cijele kupovnine za fond za pošumljivanje i 0.2% za zakladu za uzgoj djece šumarskih činovnika i 2% (dva) u ime biljegovine po T. Br. 81. točke 3 zakona o taksama.

Pobliži dražbeni uvjeti stoje na uvidu za vrijeme uredovnih sati kod šumarskog tehničara sreskog poglavara u Osijeku.

Valpovo, 24. oktobra 1926.

Sreski poglavar.

Broj 7981 ex 1926.

OGLAS DRAŽBE HRASTOVIH STABALA.

Temeljem odobrenja Velikog Župana osječke oblasti u Osijeku Š. br. 2599 od 6. X. 1926. obdržavati će se **dne 20. studenog 1926. u 11 sati (jedanajst) sati** u uredu sreskog poglavara u Valpovu putem pismenih ponuda javna dražba 512 hrastovih stabala, nalazećih se u šumi z. z. Veliškovci zvanoj »Storjanci« uz iskličnu cijenu od **298.376·75 Dinara.**

Ponude imadu biti zapečaćene, te na omotu (izvana) biljegovane sa 100 (stotinu) dinara i sadržavati:

a) ime, prezime i obitavalište nudioca,

b) točnu oznaku dražbenog predmeta,

c) ponudjenu svotu, izraženu brojkama i slovima,

d) izjavu nudioca, da su mu dražbeni uvjeti točno poznati i da na iste bezuvjetno pristaje.

e) ponudu imade nudioc odnosno njegov zamjenik vlastoručno potpisati i priložiti u ime žaobine 10% (deset) od isklične cijene u gotovom novcu odnosno u ovozemnim državnim ili inim u Kraljevini SHS zakonitu sigurnost imajućim vrijednostnim papirima. Strani državljani imaju priložiti žaobnu od 20% (dvadeset).

f) na omotu imade se napisati:

»Ponuda na 512 hrastovih stabala u šumi z. z. Veliškovci zvanoj Storjanci — koja će se prodavati dne 20. studenog 1926. kod sreskog poglavara u Valpovu«.

g) Kod uplate prvog obroka kupovnine dužan je kupac platiti još 6% (šest) od cijele kupovnine u fond za pošumljivanje 0.2% od cijele kupovnine za uzgoj djece šumarskih činovnika i 2% (dva) u ime biljega po T. Br. 81. točke 3 zakona o taksama.

Pobliži dražbeni uvjeti stoje na uvidu za vrijeme uredovnih sati kod šumarskog tehničara sreskog poglavara u Osijeku.

Valpovo, 24. oktobra 1926.

Sreski poglavar.

Broj 7983 ex 1926.

OGLAS DRAŽBE HRASTOVIH STABALA.

Temeljem odobrenja Velikog Župana osječke oblasti u Osijeku Š. Br. 2516. od 27. IX. 1926. obdržavati će se **dne 20. studenoga 1926. u 11 i po (jedanajst i po)** sati u uredu sreskog poglavara u Valpovu putem pismenih ponuda javna dražba **70** hrastovih stabala, nalazećih se na pašnjaku z. z. Marjančaci zvanom Stožerište uz isključnu cijenu od **47.447 Dinara.**

Ponude imadu biti zapečaćene, te na omotu (izvana) biljegovane sa 100 (stotinu) dinara i sadržavati:

a) ime, prezime i obitavalište nudioca,

b) točnu oznaku dražbenog predmeta,

c) ponudjenu svotu, izraženu brojkama i slovima,

d) izjavu nudioca, da su mu dražbeni uvjeti točno poznati i da na iste bezuvjetno pristaje.

e) ponudu imade nudioc odnosno njegov zamjenik vlastoručno potpisati i priložiti u ime žaobine 10% (deset) od isklične cijene u gotovom novcu odnosno u ovozemnim državnim ili in'm u Kraljevini SHS zakonitu sigurnost imajućim vrijednostnim papirima. Strani državljani imaju priložiti žaobinu od 20% (dvadeset).

f) na omotu imade se napisati:

»Ponuda na 70 hrastovih stabala na pašnjaku z. z. Marjančaci zvanom Stožerište — koja će se prodavati dne 20. studenoga 1926. kod sreskog poglavara u Valpovu.

g) Kod uplate prvog obroka kupovnine dužan je kupac platiti još 6% (šest) od cijele kupovnine u fond za pošumljivanje, 0.2% od cijele kupovnine za uzgoj djece šumarskih činovnika i 2% (dva) u ime biljega po T. Br. 81. točke 3 zakona o taksama.

Pobliži dražbeni uvjeti stoje na uvidu za vrijeme uredovnih sati kod šumarskog tehničara sreskog poglavara u Osijeku.

Valpovo, 24. oktobra 1926.

Sreski poglavar.

Broj 12 583-1926.

OGLAS DRAŽBE STABALA.

Dana 19. novembra 1926. prodavati će se putem javne pismene dražbe u uredu Sreskog poglavara u Našicama 618 hrastovih, 1779 bukovih i 133 grabova stabla stojeća i obilježena rednim brojevima u šumi Plandište zemljišne zajednice Ceremošnjak uz isklučnu cijenu od 322.190 Din.

Pismene ponude biljegovane sa taksenom markom od 100 Din., te obložene žaobinom od 10 po sto isklične cijene bud u gotovom novcu, bud u ovozemnih državnih ili inih u Kraljevini SHS zakonitu pupilarnu sigurnost pružajućih vrijednosnih papira, koji imaju biti obloženi kuponi ili taloni — imadu se predati najkasnije do 11 sati prije podne u uručbeni zapisnik sreskog poglavara u Našicama dana 19 novembra 1926.

Kašnje predane ili brzojavne ponude ne primaju se.

Po anji dr žbeni uvjeti i procjenbeni elaborat stoje interesentima na uvid za vrijeme uredovnih sati u uredovnici šumarskog referenta kod Sreskog poglavara u Našicama.

Šuma je udaljena 6 klm od željezničke stanice Našice.

Stara i debela hrastova stabla su osobito sposobna za izradbu dužice.

Našice, 18. oktobra 1926.

Sreski poglavar: **Besch** v. r.

KRNDIJA

gospodarska i šumska industrija dion. društvo u Zagrebu

Uprava gospodarstva i šumarstva:

Našice, Slavonija

Proizvodi i eksportira svekolike gospodarske i šumske proizvode.

LOVAČKE PUŠKE

najfinije izrade, dvocjevke, risanice, trocjevke, automatske pištolje, revolvere, flobert puške, **municiju i pribor** dobavlja

SLOVENSKA TVORNICA OROŽJA

ZALOGA P. WERNIG BOROVLJE, DR. Z. O. Z.

RADOVLJICA (SLOVENIJA)

Izvanredno snižene cijene.

Što neznaš pitaj Univerzalni informativni Biro **„ARGUS“**
Knez Mihailova ul. 35. Tel. 6-35 **Beograd** (Pasaž Akademije Nauka)

Dioničarsko društvo za eksploataciju drva

Zagreb, Trg N br. 3.

Telefon 16-34, 12-38

Brzojavi: „EXPLOITAT"

Parna pilana i tvornica parketa VIROVITICA, KRUŠEVAC

Prodajni ured BANJA-LUKA

Proizvadja i eksportira:

hrastovu robu, parenu i neparenu bukovinu, mekanu rezanu gradju, gorivo drvo te parkete

Société Anonyme d' Exploitation forestière

Zagreb, Trg N br. 3.

Téléphone 16-34, 12-38

Télégrammes: „EXPLOITAT"

Scierie à vapeur et fabrique de parquets VIROVITICA, KRUŠEVAC

Bureau de vente BANJA-LUKA

Produit et exporte:

matériaux en chêne, hêtre étuvé et non étuvé, bois tendre matériaux de construction, matériaux sciés et bois pour chauffage et parquets.

KR. PRODAJA BARUTA

INDUSTRIJA ORUŽJA

BOROVNIK i VRBANIĆ

ZAGREB

Jurišićeva ul. 9.

Prodaja svakovrsnog oružja, municije lovačkih potrepština.

Obavlja svakovrsne popravke, koji spadaju u puškarsku struku, kao i montiranje dalekozora

Vlastita tvornica pušaka u Borovlju (Ferlach).

Prodaja na veliko i na malo.

„SLAVEKS“

dion. dr. za šumsku industriju, Zagreb.

Proizvada i eksportira: Rezanu hrastovinu najbolje slavonske kakvoće sa pilane Brod n./S. Parenu i neparenu bukovu gradju znamenite kakvoće sa pilane Pakrac.

„SLAVEKS“

société anonyme d' exploitation forestière, Zagreb.

Produit et exporte: Sciage Chêne, de meilleure qualité de Slavoniê de sa scierie de Brod s./S. Sciage Hêtre de la célèbre provenance de Pakrac de sa scierie de Pakrac (Slavonie) Etuvagé égal. Usine de talons en bois de Hêtre.

Vrlo poznata

trušnica

Jul. Stainer, Wienerneustadt, Austrija

razašilje u najboljoj vrsnoći i najvećoj klijavosti sve vrsti

šumskog sjemenja

sa zajamčenim porijeklom, kao jele, bijelog i crnog bora i t. d. iz Jugoslavije.

Cijenici se šalju na zahtjev.

Adressa za brzojave:

Samenstainer, Wienerneustadt.

Našička tvornica tanina i paropila d. d.

Centrala

ZAGREB

Mažuranićev trg 23.

Parne pilane: Sušine-Gjurgjenovac, Ljeskovica, Andrijevci, Podgradci i Karlovac.

Tvornica tanina, parketa, bačava, pokućtva u Sušine-Gjurgjenovcu, **tvornica škatulja i ljupljene robe** u Podgradcima, **Impregnacija drva** u Karlovcu.

Drach Industrija drva d. d.

Središte: SISAK — Podružnica: VIROVITICA

Pilana: Caprag i Virovitički Antunovac

Telefon: Sisak broj 14 — Telefon Virovitica broj 15

Proizvodnja svakovrsnog hrastovog, bukovog, jasenovog i brestovog materijala, gradje za željeznice i dužica.

Šumska Industrija

Filipa Deutscha Sinovi

Vrhovčeva ul. 1 — **ZAGREB** — **Telefon broj 47**

Parna pilana u Turopolju.

Export najfinije hrastovine. Na skladištu ima velike količine potpuno suve hrastove gradje svih dimenzija. UTEMELJENO GODINE 1860.

Dosada izašla izdanja:

Br. 1. Ugrenović: „Iz istorije našeg šumarstva“. Din 10·—

Br. 2. Perušić: „Krajiške Imovne Općine“ . . Din 10·—

Бр. 3. Петровић: „Шуме и шумска привреда у Македонији“ . . . . . Дин 15·—

Br. 4. Hufnagl-Veseli-Miletić: „Praktično uređivanje šuma . . Din 20·—

U nakladi Jug. Šum. Udruženja štampano:

Угреновић: „Закон о шумама“ . . . . . Дин 20·—

Ugrenović: Šumarsko-politička osnovica Zakona o Šumama“. . . . . Din 30·—

Ružić: „Zakon o šumama“. . . . . Din 50·—

„Gozdarstvo v Sloveniji“, za članove . . . . Din 30·—
za nečlanove. . . . . Din 45·—

Levaković: „Dendrometrija“ (za djake 70 Din)
za članove . . . . . Din 78·—
za nečlanove . . . . . Din 100·—

Nenadić: „Računanje vrijednosti šuma“ (za djake 70 Din) za članove . . . . . Din 78·—
za nečlanove . . . . . Din 100·—

Knjige se naručuju kod „Jugoslovenskog Šumarskog :: Udruženja“, Zagreb, Vukotinovićeva ulica 2. ::

Штампарија
Главног Савеза Српских Земљоделничких Задруга
у Загребу.
Бранко Милетић, Боговићева 7.